ஶ்ரீரஸ்து

ஶ்ரீஹயக்ரீவாய நம:

வித்யார்த்தினாம் உபகாராய

ஶ்ரீமஹாபாரத மநுஸ்ம்ருதி

[illegible]

நீதிப்ரதிபாதகஶ்லோகாஷ்டகம்

இதம்.

நீதிஶாஸ்த்ரம்.

நீதி சாஸ்திரம்.

த்ராவிடபாஷாஸஹிதம்.

[illegible]

ப்ரகாஶிதம்.

[illegible] முத்ராக்ஷரஶாலாயாம்

முத்ரிதம் ஸஞ்ஜயதேதராம்.

பெங்களூர்.

1911.

ஸ்ரீரஸ்து

ஸ்ரீஹயக்ரீவாய நம:.

வித்யார்த்தினாம் அத்யுபகாராய

ஸ்ரீமஹாபாரத மநுஸ்ம்ருதி

பஞ்சதந்த்ர-ஹிதோபதேசாதி க்ரந்தேப்ய: ஸங்க்ருஹீத

நீதிப்ரதிபாதகஶ்லோகாத்மகம்

இதம்.

நீதிசாஸ்த்ரம்.

த்ராவிடதாத்பர்யஸஹிதம்.

அ। அநந்தாசார்யேண

பரிஶோதிதம்.

[illegible] முத்ராக்ஷர ஶாலாயாம்

முத்ரிதம் [illegible].

சென்னபுரீ.

1911.

நீதிசாஸ்திரம்.

விலை] [அணா 2.

அடியில்கண்ட புஸ்தகம் அ. அனந்தாசார்யர் 37, வெங்கிடராம அய்யர் தெருவு, கிருஷ்ணப்பநாயகன் அக்ரஹாரம் மதராஸ். என்று எழுதி வி. பி. மூலமாய் வரவழைத்துக்கொள்ளலாம்,

நீதிசாஸ்த்ரம் திக்கு காகிதம்	...	0	3	0
ஷை ரப்பு	...	0	2	0
பகவத்கீதை பாகட்டு மூலம்	...	0	5	0
ஷை அர்த்தம்	...	0	12	0
ஷை ப்ரதிபதத்தாத்பர்ய மதத்ரயம்	...	1	4	0
விஷ்ணுஸஹஸ்ரநாமம் மூலம் பாகட்டு	...	0	5	0
ஷை மட்டம்	...	0	2	0
ஷை ப்ரதிபதத்தாத்பர்ய மதத்ரயம்	...	0	12	0
சுந்தரகாண்டம் மூலம் திக்கு பாகட்டு	...	0	12	0
ஷை தாத்பர்யம்	...	1	8	0
லலிதாஸஹஸ்ரநாமம்	...	0	5	0
ஷை ரப்பு	...	0	2	0
சப்த மஞ்சரி திக்கு	...	0	4	0
ஷை ரப்பு	...	0	2	0
அமரம் 3-காண்டம்	...	0	4	0
ஷை வுரை	...	0	12	0
சிவஸஹஸ்ரநாமம் திக்கு	...	0	4	0
ஷை ரப்பு.	...	0	2	0
பாஷாமஞ்ஜரி	...	0	2	0
ரகுவம்சம் 6-சர்க்கம்	...	0	5	0
ஷை 6 முதல் 12 வரையிலும்	...	0	6	0
மாசம்—1 முதல் 6 வரையிலும்	...	0	6	0
ஹிதோபதேசம்	...	0	3	0
கல்பமஞ்சரி	...	0	6	0
ச்ராத்தப்ரயோகம்	...	0	2	0
கல்யாணபஞ்சாதி	...	0	1	6
கிரந்த அரிசுவடியும் தமிழ் அர்த்தமும்	...	0	1	0
ஷை 2-வது பாகம் கிரந்த பெரிய பதங்களுக்கு சரியான தமிழ் அர்த்தமும் ஸமஸ்க்ருத கதைகளுக்கு தமிழ் தாத்பரியம்	...	0	4	0

ஸம்ஸ்க்ருத எல்லா புஸ்தகங்களும் விற்கப்படும்.

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌃

𑌨𑍀𑌤𑌿𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌮𑍍.

𑌸𑌭𑌾𑌕𑌲𑍍𑌪𑌤𑌰𑍁𑌂 𑌵𑌨𑍍𑌦𑍇 𑌵𑍇𑌦𑌶𑌾𑌖𑍋𑌪𑌜𑍀𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌸𑌮𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌦𑍍𑌭𑍍𑌰𑌮𑌰𑌶𑍋𑌭𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥

(தாத்பர்யம்) வேதங்களாகிற கிளைகளுள்ளதும், சாஸ்த்ரங்களாகிற புஷ்பங்களோடு கூடினதும், வித்வான்களாகிற வண்டுகளால் ப்ரகாசிக்கப்படுகிறதுமான ஸபையென்கிற கல்பவ்ருக்ஷத்தை நமஸ்கரிக்கிறேன் என்றவாறு.

(அதாவது, வேதசாஸ்த்ராதி ஸம்பந்நரான ப்ராஹ்மண ஸபையை நமஸ்கரிக்கின்றேனென்றபடி). க.

𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌲𑍋𑌕𑍇𑌶𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌦𑍇𑌵𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌂 𑌹𑌰𑌿𑌮𑍍 ।
𑌨𑍀𑌤𑌿𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍 ॥

(தாத்) ஸர்வலோகேச்வரனும், தேவாதிதேவனுமான ஸ்ரீமந் நாராயணனை நமஸ்கரித்து ஸகலசாஸ்த்ரார்த்த யுக்தமான நீதிசாஸ்த்ரத்தினுடைய மஹிமையைச் சொல்லுகின்றேன். உ.

நீதிசாஸ்த்ரம்.

யுதிஷ்டிர உவாச.

ஶ்லோ॥ ஸத்யம்மாதா பிதாஜ்ஞாநம் தர்மோப்ராதா தயாஸகா । ஶாந்தி: பத்நீ க்ஷமாபுத்ர: ஷடேதே மம பாந்தவா: ॥

(தாத்) ஸத்யமாகிறதாய், ஞானமாகிற தகப்பன், தர்மமாகிற உடன் பிறந்தோன், தயையாகிற ஸ்நேஹிதன், சாந்தியாகிற பார்யை, க்ஷமையாகிற குமாரன், ஆகிய இவ்வாறுவரும் எனக்கிஷ்டமான பந்துக்களென்று சொன்னார்.

விதுர உவாச.

ஶ்லோ॥ ப்ராணம்வாபி பரித்யஜ்ய மாநமேவாபிரக்ஷது । அநித்யோ பவதி ப்ராணோ மாநமாசந்த்ரதாரகம் ॥

(தாத்) தனக்கு மானஹானிகரமான ஆபத்து வந்தபோது ப்ராணனையாவது விட்டு மானத்தைக் காத்துக்கொள்ளவேண்டும். ஏனெனில்ப்ராணம் க்ஷணபங்குரம், மானமோ ஆசந்த்ர தாரகமானது. ௨.

கஜேந்த்ர உவாச.

ஶ்லோ॥ பராந்நே துஷ்டா விப்ரா காவோ நவத்ருணே துஷ்டா: । பர்த்தாரமேவ துஷ்டா நார்யோ ஸங்க்ராமே துஷ்டா: ॥

(தாத்) ஸாமாந்யப்ராஹ்மணருக்கு பாராந்நம் ஸந்தோஷகரமானது, பசுக்களுக்கு பசும்புல் ஸந்தோஷகரமானது.

பதிவ்ரதைகளுக்கு தேசாந்தரம் போயிருந்த தம்முடைய பாத்தாக்கள் வரவு ஸந்தோஷகரமானது. யுததமட எனக்கு ஸந்தோஷகரமானதென்று அர்ஜுநன்சொன்னான். ௫.

𑌨𑌕𑍁𑌲 𑌉𑌵𑌾𑌚.

𑌶𑍍𑌲𑍋॥ 𑌮𑌾𑌤𑍃𑌵𑌤𑍍𑌪𑌰𑌦𑌾𑌰𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌪𑌰𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌾𑌣𑌿𑌲𑍋
𑌷𑍍𑌟𑌵𑌤𑍍 । 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌯𑌃 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌸
𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥

(தாத்) பரஸ்த்ரீயைத்தாய்போலவும், பரத்ரவ்யத்தை ஓட்டாஙகசசி போலவும், மன்னுயிர்களைத் தன்னுயிர்போலவும், எவன்பார்க்கிறனே அவன் ப்ரஹ்மஜ்ஞாநியாவானென்று நகுலன் சொன்னான். ௬

𑌸𑌹𑌦𑍇𑌵 𑌉𑌵𑌾𑌚.

𑌶𑍍𑌲𑍋 ॥ 𑌅𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌵𑌿𑌭𑌵𑍋 𑌨𑍈𑌵
𑌶𑌾𑌶𑍍𑌵𑌤𑌃 । 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌹𑌿𑌤𑍋 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑍋
𑌧𑌰𑍍𑌮𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃 ॥

(தாத்) சரீரங்கள் அநித்யங்கள், ஸம்பத்து சாச்வதமன்று, ம்ருத்யுவானவன் எப்போதும் ஸமீபத்திலிருக்கிறான், ஆகையால் தர்மஸங்க்ரஹமே செய்யவேண்டுமென்று ஸஹதேவன் சொன்னான். ௭

𑌦𑍍𑌰𑍌𑌪𑌦𑍀 𑌉𑌵𑌾𑌚.

𑌶𑍍𑌲𑍋 । [illegible]

தாஂஸந்தம் । யோநி: க்லித்யதி நாரீணாம் தத்த்வம்
ப்ரூஹி கேஶவ ॥

(தாத்) ஸுந்தரமுள்ள புருஷனைக்கண்டால அவன் உடன்பிறந்தோனாயினும், பிதாவாயினும், புத்ரனாயினும் ஸ்த்ரீகளுக்கு காமம் உண்டாகிறதே அதின் உண்மையான காரணத்தைத் தெரிவிக்கவேண்டும் ஸ்வாமி. அ.

ஶ்லோ॥ பஞ்சைவ பதயஸ்ஸந்தி ஷஷ்டே சாரமதே மநோ
ரதே । தஸ்மாத் புருஷாபாவேந ஸர்வா நா
ர்ய: பதிவ்ரதா: ॥

(தாத்) எனக்கு ஐந்துபேர் புருஷர்களிருந்தும் ஆறாவது புருஷன் மீதிலும காமம் உண்டாகிறது ஆதலால புருஷர்கள் அகப்படாவிட்டால் எல்லா ஸ்திரீகளும் பதிவிரதைகள் தான்-எ-று. கூ

ஶ்ரீக்ருஷ்ண உவாச.

ஶ்லோ॥ ஔதும்பராணி புஷ்பாணி ஶ்வேதவ
ர்ணம் ச வாயஸம் । மத்ஸ்யபாதம் ஜலே பஶ்யே
ந்ந நாரீஹ்ருதயஸ்திதம் ॥

(தாத்) அத்திப்பூவைப்பார்த்தாலும் பார்க்கலாம்வெள்ளைக்காக்கையைகண்டாலும் காணலாம ஜலத்தில் மீன்கால்களைக்கண்டாலும் காணலாம, ஸ்திரீகளுடைய ஹ்ருதயத்தை மாத்திரம் அறியக்கூடாது - என்று ஶ்ரீக்ருஷ்ணபகவான் சொன்னார்-எ-று. கo.

ஶ்லோ ॥ துர்பிக்ஷே சாந்நதாதாரம் ஸுபிக்ஷே ச
ஹிரண்யதம் । சதுரோஹம் நமஸ்யாமி ரணே
தீரம்ருணே ஶுசிம் ॥

(தாத்) துர்பிக்ஷகாலததில் அன்னதாநம் செய்பவனையும், ஸுபிக்ஷகாலத்தில் தனதாநம் செயபவனையும், போர்க்களத்தில் தைர்ய முள்ளவனையும், ருணத்தில் சுசியுள்ளவனையும், அதாவது கடனில்லாதவனையும் இன்னால்வரையும் நான் நமஸ்கரிப்பேனென்று ஸ்ரீக்ருஷ்ணன்சொன்னார். கக.

கர்ண உவாச.

ஶ்லோ । விப்ரஹஸ்தே தநம் தத்யாத் ஸௌக்யம் பார்யாஸு
யௌவநம் । ஸ்வாமிகார்யேஷு ச ப்ராணம் நி
ஶ்ரேயோத்ரயமவ்யயம் ।

(தாத்) வாரீர் ஸ்ரீக்ருஷ்ணஸ்வாமி! தான் தேடினபொருளை ப்ராஹ்மணவிநியோகம்செய்யவேண்டும். யௌவநத்தைத் தன்மனையாளிடத்துக் கழிக்கவேண்டும. தன் ப்ராணனை ஸ்வாமிகார்யத்தில் விநியோகப்படுத்தவேண்டும். எனபது என்னுடைய கருத்து என்றான். கர்ணன். கஉ.

பாண்டவாக்யம்.

ஶ்லோ ॥ ஸர்வஸ்ய காத்ரஸ்ய ஶிர: ப்ரதாநம்
ஸர்வேந்த்ரியாணாம் நயநம் ப்ரதாநம் ।
ஷண்ணாம் ரஸாநாம் லவணம் ப்ரதாநம்
பவேந்நதீநாம் உதகம் ப்ரதாநம் ॥

(தாத்) தேஹம் முழுவதுக்கும் ஶிரஸ் ப்ரதாநம், இந்த்ரியங்களெல்லாவற்றுள்ளும் நேத்ரம் ப்ரதாநம்; ரஸங்களுக்குள்ளே லவணம்ப்ரதாநம், நதிகளுக்குஜலம் ப்ரதாநம்-எ-று. கங.

ஶ்லோ ॥ ம்ருத்திகைகம் பஹுபாண்டரூபம் ஸுவர்ணமேகம் பஹுபூஷணாட்யம் । கோக்ஷீரமேகம் பஹுதேநுஜாதம் ஏகஸ்ததாத்மா பஹுதேஹவர்த்தீ ॥

(தாத்) பாண்டங்கள் வெவ்வேறு ஆனாலும் மண் ஒன்றே, பணி பல ஆனாலும் பொன் ஒன்றே, பசுக்கள் பல ஆனாலும் பால் ஒன்றே; அதுபோல சரீரம் பல ஆனாலும் பரமாத்மா ஒருவனே யென்றறியவேண்டும் கச.

ஶ்லோ ॥ க்ஷுதாதுராணாம் ந ருசிர் ந பக்வம் காமாதுராணாம் ந பயம் ந லஜ்ஜா । வித்யாதுராணாம் ந ஸுகம் ந நித்ரா அர்த்தாதுராணாம் ந குருர் ந பந்து: ॥

(தாத்) அர்த்தத்திலாசையுள்ளோர்க்கு குருவும், பந்துவுமில்லை. காமாதுரருக்கு பயமும் லஜ்ஜையுமில்லை, வித்யார்த்திகளுக்கு ஸுகமும் தூக்கமுமில்லை, பசியுள்ளோர்க்கு ருசியும் பக்குவமுமிலலை எ-று. கரு.

ஶ்லோ ॥ தாதா தரித்ர: க்ருபணோ தநாட்ய: பாபீ சிராயு: ஸுக்ருதீ கதாயு: । ராஜாகுலீந: ஸுகுலீநஸேவ்ய: கலௌயுகே ஷட்குணமாஶ்ரயந்தி ॥

(தாத்) தாதா தரித்ரனாகுதலும் க்ருபணன் தநாட்யனாகுதலும், பாபி தீர்காயுஷ்கனாகுதலும் புண்யாத்மா அல்பாயுஷ்கனாகுதலும், குலஹீனன் ராஜாவாகுதலும். குலச்ரேஷ்டன் ஸேவகனாகுதலும், ஆகிய இவ்வாறு குணங்களையும் கலியுகத்தில் அடைகிறார்கள் ஜனங்கள்-எ-று. கசு.

ஶ்லோ॥ பா⁴ர்யாவியோக³ஸ்ஸ்வஜநாபவாத³ ருணஸ்ய
ஶேஷம் குஜநஸ்ய ஸேவா । தா³ரித்³ர்யகாலே
ப்ரியத³ர்ஶநஞ்சவிநாக்³நிநா பஞ்சத³ஹந்திகாயம் ॥

(தாத்) பார்யா வியோகமும், ஸ்வஜ்ஜநரைத் தூறுகையும், கடனில் மீதிவைப்பதும், குலஹீநனிடத்து ஸேவகையும், தாரித்ர்யகாலத்தில் பந்துதர்சநமும், இவ்வைந்தும் சரீரத்தை நெருப்பில்லாமலே தஹிக்கும். கஎ

ஶ்லோ॥ புஸ்தகம் வநிதா வித்தம் பரஹஸ்தக³தம்
க³தம் । யதி³வா புநராயாதி ஜீர்ணம் ப்⁴ரஷ்டா
ச க²ண்ட³ஶ꞉ ॥

(தாத்) ஒருவனுடைய புஸ்தகமும், ஸ்திரீயும் தநமும் பிறர்கையிலசப்பட்டால் போனதேயாம். ஒருவேளை திரும்பிவந்தாலும் புத்தகம் ஜீர்ணமாயும், வநிதைப்ரஷ்டையாய், தனம் கொஞ்சம் கொஞ்சமாயும் வருமெ-எ-று. கஅ

ஶ்லோ॥ [illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible] ॥

(தாத்) ஆயுஸ்ஸு, ஆஸ்தி, குடும்பத்தில் கலகம், மந்த்ரம் ஔஷதம, புணர்ச்சி, தாநம், மாநம், அவமாநம் இவ்வொன்பதும், புத்திமாந்களாலே பிறருக்குதெரியாமல் காக்கப்படத்தக்கவைகள்-எ-று. ௧௯.

ஶ்லோ॥ ஜநாநாம்பஶவஶ்சைவ பத்நீபுத்ரா க்ருஹாதய꞉ । ருணக்ஷயக்ஷயம்யாந்தி காதத்ர பரிதேவநா ॥

(தாத) ஸகல ஜனங்களுக்கும், பசுக்கள், மனைவிகள், பிள்ளைகள், வீடுகள இவை ஜந்மாந்தர ருணஸம்பந்தத்தினால் உண்டாகின்றன. ருணம் தீர்நதவுடனே நாசததை யடைகின்றன. ஆகையால இவ்விஷயங்களில் வ்யஸநமேன்-எ-று. ௨0.

ஶ்லோ॥ ப்ரஜாத்ரோஹீ நித்யகர்மத்யாகீ லோபீ ச க்ரோதந꞉ । சத்வார꞉ கர்மசண்டாலா ஜாதிசண்டால உத்தம꞉ ॥

(தாத்) பிரஜை தூஷிப்பவன் நித்யகர்மாநுஷ்டாநத்தைவிட்டவன், அதிலோபமுள்ளவன், தீக்ககோபமுள்ளவன், இந்நால்வரும் கர்மசண்டாளர். இவர்களைக்காட்டிலும் ஜாதிசண்டாளன் உத்தமன்-எ-று. ௨௧.

ஶ்லோ॥ ராஜவத் பஞ்சவர்ஷாணி தஶவர்ஷாணி தாஸவத் । ப்ராப்தே து ஷோடஶே வர்ஷே புத்ரம் மித்ரவதாசரேத் ॥

(தாத்) புத்ரனை ஐந்துவயது மட்டும் ராஜன்போலவும்,

பதினைந்துவயதுமட்டும் தாஸன்போலவும், பதினாறும் வயது முதல ஸ்நேஹிதன்போலவும நினைதது நடக்கவேண்டும். எ-று. உ௨.

ஶ்லோ ॥ ஸமைகைகாஸ் த்ரயஸ் ஸிம்ஹா: பஞ்சவ்யா
க்ரா: ப்ரஸூதிபி: । அதர்மோ நஷ்டஸந்தா
நோ தர்மஸ் ஸந்தானவர்த்தந: ।

(தாத்) ஸிம்ஹங்கள் மும்மூன்றாய்ப்பிறக்கும், புலிகள் அவ்வைந்தாய் பிறக்கும ஆனாலும் அவற்றின் அதர்மம் அவைகளின் ஸந்தானத்தை நாசம பண்ணுகிறது. பசுக்கள் ஒவ்வொன்றாய்பபிறக்கும் ஆனாலும் அவற்றின்தர்மம் அவைகளின் ஸந்தானத்தை வ்ருத்தி பண்ணுகின்றது-எ-று. (தர்மமே வ்ருத்தியை யடையுமென்றபடி) உ௩.

ஶ்லோ ॥ பாலார்க்க: ப்ரேததூமஶ்ச வ்ருத்தஸ்த்ரீ பல்வ
லோதகம் । ராத்ரௌ ததந்நபுக்திஶ்ச ஆயு:
க்ஷீணம் திநே திநே ॥

(தாத) உதயகாலத்தில் ஸூர்யனைக்காணுவதும், பிணப்புகைபிடிக்கையும், தன்னிறபெரியாளோடு புணர்தலும, குட்டையாய்த்தேங்கும் அழுக்குநீரைக் குடித்தலும, இரவில் தயிர் சாதம் உண்ணுதலும் ஆகிய இவைகள் நாளுக்குநாள் ஆயுளைக்குறைக்கும்-எ-று. உ௪.

ஶ்லோ ॥ வ்ருத்தார்க்கோ ஹோமதூமஶ்ச பாலஸ்த்ரீ நிர்ம
லோதகம் । ராத்ரௌ க்ஷீரான்னபுக்திஶ்ச ஆயுர்வ்ரு
த்திர்திநே திநே ॥

(தாத்) ஸாயங்காலத்தில் ஸூர்யனை தர்சித்தலும், ஹோமப்புகைப்படுதலும், தன்னிற்சிறியாளோடு புணர்தலும், இராவிற்பாலுஞ்சோறுண்ணலும் ஆகிய இவைகள்நாளுக்குநாள ஆயுளைவளாக்கும; ௨௫.

ஶ்லோ॥ உத்தமம் ஸ்வார்ஜிதம் வித்தம் மத்யமம் பித்ரார்ஜிதம் । அதமம் ப்ராத்ருவித்தஞ்ச ஸ்த்ரீவித்தமதமாதமம் ॥

(தாத்) தான்தேடியபொருள் உத்தமம், தகப்பன்வைத்தப்பொருள் மத்யமம, உடன்பிறந்தவன்பொருள் அதமம், ஸ்த்ரீதநம் அதமாதமம-எ-று. ௨௬.

ஶ்லோ॥ உத்தமம் ஸ்வகுலவித்யா மத்யமம் க்ருஷிவாணிஜ்யகம் । அதமம் ஸேவகாவ்ருத்திః ம்ருத்யுஸ்தஸ்கரஜீவனம் ॥

(தாத) தன்குலவித்தையால் ஜீவித்தல் உத்தமம். வ்யவஸாயம் வயாபாரத்தால ஜீவித்தல் மத்யமம் ஊழியஞ்செயது ஜீவித்தல் அதமம் திருடிப்பிழைத்தல் இரந்தவனோடொப்பாம-எ-று. ௨௭.

உத்தமே க்ஷணகோபஸ்ஸ்யாத் மத்யமே கடிகாத்வயம் ।
அதமே ஸ்யாதஹோராத்ரம் பாபிஷ்டே மரணாந்தகம் ॥

(தாத்) கோபமானது உத்தமனிடத்து க்ஷணப்போதும், மத்யமனிடத்து இரண்டுநாழிகையும், அதமனிடத்தில் ஒரு இரவும்பகலும், பாபியிடத்தில் மரணபர்யந்தமுமிருக்கும்-எ-று. ௨௮.

ஶ்லோ || ஸுதப்ராப்திஸுதாவம்ஶைவ ஶாபாஸா
ப்தி விஶேஷதஃ | பரப்ராப்திர்நாஶாயஸ்த்ரீ
ப்ராப்தி: ம்ருத்யுங்கரீ ||

(தாத்) தன் புத்திஸாகத்தைத்தரும். குருபுத்தி விசேஷ ஸாகத்தைக்கொடுக்கும். பிற புத்தி விநாசத்தைக்கொடுக்கும், ஸ்த்ரீபுத்தி கொல்லும்-எ-று. ௨௯.

ஶ்லோ || க்ஷுதிதானதிஷ்டதி த்வாரிஹ்யபோஶ்நாதி
யோநர: | ஸபோஜநம் ஸாராபாநஞ்ச
மாம்ஸஞ்ச ஶக்ஷணம் ||

(தாத்) வாசலிலிருக்கும் அதிதியைவிட்டு விட்டு சாப்பாட்டுக்கு ஜலமருதலில் வாங்குகிறவனுக்கு அந்த ஆபோசநம் ஸூராபாநதுல்யமாகும், அன்னம் கோமாம்ஸ பக்ஷணமாகும்-எ-று. ௩௦.

ஶ்லோ || த்ருஶ்யநாத்ஹரதேசித்தம் ஸ்பர்ஶநாத்
பலக்ஷயம் | ஸம்போகாத்க்ஷீயதேபுண்யம்
ப்ரத்யக்ஷராக்ஷஸா: ||

(தாத்) விலைமாதருடைய காட்சியினால் சித்தவைகல்ய முண்டாகும். மெய்தீண்டலால் தநக்ஷயமாகும், புணர்ச்சியால் பாபம்ஸம்பவிக்கும், ஆகையால் வேசயாஸ்த்ரீகள ப்ரத்யக்ஷ ராக்ஷஸாகளாவார்கள்-எ-று. ௩௧.

ஶ்லோ || ஜாயமாநம் ஹந்தி ஹந்திபோஸ்யாய
நாரீகா | யௌவநம் ஹந்தி பூர்ணம்
தீர்யாஸ்யாந் ||

(தாத்) தாஸியைப் புணர்தல் மானத்தையழிக்கும். வேசியைப புணருதல் தநாதிகளையழிக்கும விதவைகளைப புணாதல ஆயுளைக்குறைக்கும, பிராமணிவியைபபுணர்தல எல்லாவறறையுமழிக்கும-எ-று. ௩௨.

ஶ்லோ ॥ து³ர்ஜநம் காஞ்சநம் பே⁴ரீம் து³ஷ்டஸ்த்ரீம்

து³ஷ்டவாஹநம் । இக்ஷுத³ண்ட³ம் திலாந் ஶூத்³ரா

ந் தாட³யேத்³ கு³ணவ்ருத்³த⁴யே ॥

(தாத்) துர்ஜநனையும பொன்னையும் பேரியையும துஷ்டஸ்திரீயையும முறட்டுக்குதிரையையும கருப்பங்கழிகளையும் எள்ளையும் சூத்ரர்களையும நற்குணவ்ருத்தியின்பொருட்டு அடிககவேணடும-எ-று. ௩௩.

ஶ்லோ ॥ ந க³ச்சே²த்³ ராஜயுக்³மம் ச ந க³ச்சே²த் ப்³ராஹ்ம

ணத்ரயம் । வைஶ்யா꞉ பஞ்ச ந க³ச்சே²யு꞉ ந க³ச்சே²

ச்சூ²த்³ரசதுஷ்டயம் ॥

(தாத) ஒருகாரியத்திற்குப் போகும்போது இரண்டுபேர் க்ஷத்ரியரும, மூன்றுபேர் ப்ராஹ்மணரும், நான்குபேர் சூத்ரரும ஐநதுபேர் வைசயரும் போகலாகாது.

ஶ்லோ ॥ உஷ꞉ ப்ரஶம்ஸதே கா³ர்க்³ய꞉ ஶகுநம் து

ப்³ருஹஸ்பதி꞉ । மநோஜயம் து மாண்ட³வ்யோ விப்ர

வாக்யம் ஜநார்த³ந꞉ ॥

(தாத்) ஒருகாரியத்திற்கு போவதற்கு உஷ꞉ காலம் நல்லதென்று கார்க்யமுனிவரும், சகுநம் பார்க்க வேண்டுமென்று ப்ருஹஸ்பதியும், இபபொழுதுபோனல் கார்யம்

ஸபலமாகுமென்கிற மநோதைர்யமே போதுமென்று மாண்டவ்யரும். ப்ராஹ்மணன் போகலாமென்றால்போக வேண்டுமென்று ஜநார்த்தநரும சொன்னார்கள். ௩௫.

ஶ்லோ || ஶஶீ தீபகரோ ராத்ரௌ திவா தீபகரோ
ரவி: | த்ரைலோக்யதீபகோ தர்ம: ஸுபுத்ர:
குலதீபக: ||

(தாத்) சந்த்ரன் ராத்ரியை ப்ரகாசிப்பிக்கிறான். ஸூர்யன் மத்தயாஹ்நகாலததைப் பிரகாசிப்பிக்கிறான். தர்மம் மூன்றுலோகங்களையும் பரகாசிபபிக்கும. ஸத்புதரன் குலத்தை ப்ரகாசிப்பிக்கின்றான்-என்று. ௩௬.

ஶ்லோ || ஸ பந்துர்யோ ஹிதே யுக்த: ஸ பி
தா யஸ்து போஷக: | ஸ ஸகா யத்ர விஶ்வாஸ:
ஸா பார்யா யத்ர நிர்வ்ருதி: ||

(தாத்) மேன்மையைக்கோரினவனே பந்து. காப்பாற்றினவனே தகப்பன். விசவாஸமுள்ளவனே ஸ்நேஹிதன். ஸுக முண்டாக்கவல்லவளே மனைவி-என்று. ௩௭.

ஶ்லோ || அர்த்தாநாமர்ஜநே து:கமர்ஜிதாநா
ஞ்ச ரக்ஷணே | நாஶே து:கம் வ்யயே து:கம் கி
மர்த்தம் து:கபாஜநம் ||

(தாத்) த்ரவயங்களை ஸம்பாதிப்பதிலும் துக்கம். ஸம்பாதிததவற்றைக் காப்பாற்றுவதிலும் துக்கம். அவற்றி னழிவிலும், செலவிலும் துக்கம். ஆகையால் துக்கத்திற்கு மூலமான தநம் என்ன ப்ரயோஜநம்-என்று. ௩௮.

ஶ்லோ॥ ஹரிணாபி ஹரேணாபி ப்ரஹ்மணாபி
ஸுரைரபி । லலாடலிகிதா ரேகா பரி
மார்ஷ்டும் ந ஶக்யதே ॥

(தாத்) விஷ்ணுவினலாயினும், சிவனலாகினும், ப்ரஹ்மாவாலாகினும் மற்ற தேவதைகளாலாயினும, தலையிலெழுதின எழுத்தைத் துடைக்கமுடியாது. ஆகையால் மனுஷ்யர்களால் ஆகத்தக்கது ஒன்றுமில்லை என்றபடி. ௧௯.

ஶ்லோ॥ க்ருதேந வர்த்ததே புத்தி: க்ஷீரேணா
யுஷ்யவர்த்தநம்। ஶாகேந வர்த்ததே வ்யாதி: மாம்
ஸம் மாம்ஸேந வர்த்ததே ॥

(தாத்) நெய்யால் புத்தியும, பாலால் ஆயுளும், கறிகாய்களால் நோயும் மாம்ஸத்தினலெ மாம்ஸமும விருத்தியடைகின்றன-எ-று. ௨௦.

உத்ஸாஹஸ்ஸாஹஸம் தைர்யம் புத்தி: ஶக்தி:
பராக்ரம: । ஷடேதே யத்ர திஷ்டந்தி தத்ர தே
வோபி திஷ்டதி ॥

(தாத்) ஸந்தோஷம், ஸாஹஸம், தைர்யம், புத்தி, சக்தி, பராக்ரமம் இந்த ஆறும் எவனிடத்திலிருக்கின்றதோ அவனுக்கு தைவஸஹாயமுமாகும்-எ-று. ௨௧.

[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥

(தாத்) த்ருப்தியில்லாத ப்ராஹ்மணனும், த்ருப்தியுள்ள க்ஷத்ரியனும், வெட்கமுள்ள வெசியும், வெட்கமற்ற குல ஸ்திரீயும் கெடுவார்கள். எ-று. சஉ.

வேத³மூலமித³ம் ப்³ராஹ்மம் பா⁴ர்யாமூலமித³ம் க்³ரு
ஹம் । க்ருஷிமூலமித³ம் தா⁴ந்யம் த⁴நமூலமித³ம்
ஜக³த் ॥

(தாத்) ப்ராஹ்மணருக்கு வெதமூலமும் க்ருஹத்திற்கு பார்யைமூலமும், தாந்யத்திற்கு க்ருஷிமூலமும், ஜகத்திற்கு தநம் மூலம். எ-று. சந.

ஶிலாயாம் சந்த³நம் லிப்தம் மார்ஜாரஸ்ப்ருஷ்ட
போ⁴ஜநம் । ஜலே ஸ்வப்ரதிபி³ம்ப³வீக்ஷணம் ஶக்ர
ஸ்யாபி ஶ்ரியம் ஹரேத் ॥

(தாத்) கல்லின்மேல்வைத்த சந்தநத்தைப் பூசிக்கொள்ளுதலும், பூனை தீண்டிய அன்னத்தைப்புசித்தலும், நீரில் தன்னிழலைப பார்த்தலும், ஆகிய இவை இநதிரனுக்கானாலும், ஐஸ்வர்யத்தைப் போகரும். எ-று, சச.

அஜாரஜ꞉ க²ரரஜஸ்ததா² ஸம்மார்ஜநீரஜ꞉ ।
ஸ்த்ரீணாம் பாத³ரஜஶ்சைவ ஶக்ரஸ்யாபி ஶ்ரி
யம் ஹரேத் ॥

(தாத்) ஆட்டின் காற்றாளும், கழுதையின் காற்றாளும் துடப்பத்தின் றாளும், பெண்களின் காற்றாளும், மேலே படிந்தால் இந்திரனுக்கானாலும் ஐசவரியம்துலைந்துபோம்.

𑌕𑍃𑌷𑌿𑌤𑍋 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌭𑌿𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌜𑌪𑌤𑍋
𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌤𑌕𑌮𑍍 । 𑌮𑍌𑌨𑍇𑌨 𑌕𑌲𑌹𑍋 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿
𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌜𑌾𑌗𑌰𑌤𑍋 𑌭𑌯𑌮𑍍 ॥

(தாத்) பயிரிடுபவனுக்குக் கரிப்பில்லை, ஜபம் செய்பவனுக்குப் பாபமில்லை, மௌனமாயிருபபோனுக்குக்கலகமில்லை, தூங்காமலிருப்பவனுக்கு பயமில்லை. எ-று. ௪௬.

𑌏𑌕𑍋𑌪𑌿 𑌗𑍁𑌣𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌨𑌿𑌰𑍍
𑌗𑍁𑌣𑍈𑌃 𑌕𑌿𑌂 𑌶𑌤𑍈𑌰𑌪𑌿 । 𑌏𑌕𑌶𑍍𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾
𑌶𑍇𑌨 𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑍈𑌃 𑌕𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌜𑌨𑌮𑍍 ॥

(தாத்) ஸகலகுணஸம்பந்நனை குமாரன் ஒருவனே போதும். துர்மார்கரான குமாரர்கள நூறுபெயாகளிருந்தாலும் பலன் ஒன்றுமில்லை என்றபடி. இதறகுதிதர்ஸநம ஒரு சந்தரனில்லாமல் நக்ஷத்ரங்களெத்தனையிருந்தாலும் என்ன பரயோஜநம ஒன்றுமிலலை என்றபடி. எ-று. ௪௭.

𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌵𑌸𑌦𑍃𑌶𑌂 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌸𑌦𑍃
𑌶𑍀𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌮𑍍 । 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌸𑌮𑌂 𑌕𑍋𑌪𑌂 𑌯𑍋
𑌜𑌾𑌨𑌾𑌤𑌿 𑌸 𑌪𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑌃 ॥

(தாத்) பரஸ்தாபத்துக்குத்தக்க வார்த்தையும், அவனவனிடஸ்பாவத்துக்குத் தகக காரியமும், தன் சக்திக்குத் தக்ககோபமும், எவனறிவானே அவனே பண்டிதனாவான்.

𑌵𑌿𑌵𑌾𑌦𑌶𑍀𑌲𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑌰𑍍𑌥𑌚𑍋𑌰𑌿𑌣𑍀𑌂 𑌪𑌰𑌾𑌨𑍁
𑌕𑍂𑌲𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌹𑌾𑌸𑌭𑌾𑌷𑌿𑌣𑍀𑌮𑍍 । 𑌅𑌗𑍍𑌰𑌾𑌶𑌿
𑌨𑍀𑌮𑌨𑍍𑌯𑌗𑍃𑌹𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌶𑌿𑌨𑍀𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌜𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌂
𑌶𑌤𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑌰𑌮𑍍 ॥

(தாத்) சண்டையிடும் குணமுள்ளவளும், வீட்டுசொத்தைத் திருடுவவளும், பிறருக்கு அனுகூலமானவளும், எப்பொழுதும் பரிஹாஸம் செய்பவளும், கணவனுக்கு முன்னுண்பவளும், எப்பொழுதும் அண்டை அசல்வீட்டுக்குப்போகிறவளும் ஆகிய இப்படிப்பட்டவள் பத்துபெற்று அவற்றுக்குத் தாயாயிருந்தாலும், அவளை விடவேண்டும்

கார்யேஷு தாஸீ கரணேஷு மந்த்ரீ ரூ
பேஷு லக்ஷ்மீ க்ஷமயா தரித்ரீ । ஸ்நேஹே ச
மாதா ஶயநேஷு வேஶ்யா ஷட்கர்மயுக்தா
குலதர்மபத்நீ ॥

(தாத்) வீட்டுவேலையில் பணிப்பெண்போலவும், காரியாலோசனையில் மந்திரிபோலவும், ரூபத்தில் மஹாலக்ஷ்மிபோலவும், பொருமையில் பூமிதேவிபோலவும், ஸ்நேஹத்தில் தாய்போலவும், படுக்கையில் வேசிபோலவும், இவ்வாறுவகையாய் கணவன் விஷயத்தில் ப்ரவர்த்திப்பவள் குலஸ்திரீயாவாள். எ-று. ௫௦.

நவிஷம் விஷமித்யாஹுர்ப்ரஹ்மஸ்வம் விஷ
முச்யதே । விஷமேகாகிநம் ஹந்தி ப்ரஹ்
மஸ்வம் புத்ரபௌத்ரகம் ॥

(தாத்) விஷம் விஷமல்ல பராஹ்மணருடைய சொத்தே விஷம் விஷத்தாலதைத்தின்பவனாகிய ஒருவனே சாவான். ப்ராஹ்மணனுடைய சொத்தை அபஹரித்தவனுடைய புத்ரபௌத்ராதிகளும் நாசமடைவார்கள். ௫௧.

ஶதநிக்ஷேபநாஶ்வஸ்ய ஶதக்³ராமேண பூ⁴
பதி꞉। ஶதாஶ்வஶிக்ஷிதோ ராஜா ஶதஶ்லோ
கேந பண்டி³த꞉ ॥

(தாத்) நூறுவராகனுள்ளவன் தநிகனெனப் பெறு
வன். நூறு க்ராமங்களுக்கு அதிபதியானவன் பூபதியென
ப்பெறுவன் நூறுகுதிரைகளுக்குள்ளவன் ராஜனெனப்
பெறுவன். நூறுசுலோகங்கள் படித்தவன் பண்டிதனெ
னப்பெருவன். எ-று. ௫௨.

ஶகடம் பஞ்சஹஸ்தேஷு த³ஶஹஸ்தேஷு
வாஜிநம் । க³ஜம் ஹஸ்தஸஹஸ்ரேண து³ர்ஜநம்
து³ரேண வர்ஜயேத் ॥

(தாத) வண்டிக்கு ஐந்துமுழமும், குதிரைக்குப் பத்து
முழமும், யானைக்கு ஆயிரமுழமும், துர்ஜநனுககு மிகவும்
தூரமாயும ஒதுங்கிபோகவேண்டும். எ-று. ௫௩.

அநப்⁴யாஸே விஷம் ஶாஸ்த்ரம் அஜீர்ணே போ⁴
ஜநம் விஷம் । த³ரித்³ரஸ்ய விஷம் கோ³ஷ்டீ² வ்ரு
த்³த⁴ஸ்ய தருணீ விஷம் ॥

(தாத்) அப்யாஸமில்லாதவனுக்கு சாஸ்த்ரம் விஷம். ஜீ
ர்ணமில்லாதபோது போஜநம் விஷம். தரித்ரனுக்கு வி
நோதகோஷ்டி விஷம். கிழவனுக்கு வயதுள்ளபெண்டாட்டி
விஷம். எ-று. ௫௪.

𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌾𑌗𑍍𑌰𑍇 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌰𑍍𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌾𑌗𑍍𑌰𑍇 𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰
𑌬𑌾𑌨𑍍𑌧𑌵𑌾𑌃 । 𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌾𑌗𑍍𑌰𑍇 𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿
𑌰𑍍𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌾𑌗𑍍𑌰𑍇 𑌮𑌰𑌣𑌂 𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑌮𑍍 ॥

(தாத்) நாக்கினுலேயே ஸம்பத்துண்டாகும். நாக்கினு லேயே ஸ்நேஹிதரும பந்துக்களும்வருவார்கள். நாக்கினு லேயேவிலங்கு நேரிடும். நாக்கினுலேயே மரணம்நேரிடும்.

𑌅𑌦𑌾𑌨𑌦𑍋𑌷𑍇𑌣 𑌭𑌵𑍇𑌦𑍍𑌦𑌰𑌿𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌦𑌾𑌰𑌿𑌦𑍍𑌰𑍍𑌯
𑌦𑍋𑌷𑍇𑌣 𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌪𑌮𑍍 । 𑌪𑌾𑌪𑌾𑌦𑌵
𑌶𑍍𑌯𑌂 𑌨𑌰𑌕𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌾𑌤𑌿 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌦𑌰𑌿𑌦𑍍𑌰𑌃 𑌪𑍁𑌨
𑌰𑍇𑌵 𑌪𑌾𑌪𑍀 ॥

(தாத) ஒருவன் முப்பிறப்பில் ஒருவருக்கும்கொடாத தோஷததால் தரித்ரனுவான். அந்த தாரித்ர்யத்தால் பா வம்செயவன். அந்த பாபத்தால் நரகம் நேரிடும. அந்த நரகத்தில் சிலநாளிருந்து திரும்பவும் தரித்ரனுய்ப் பிறந்து இவ்வாரே துன்பப்படுவென். எ-று. ௫௬

𑌅𑌤𑌿𑌥𑌿𑌰𑍍𑌬𑌾𑌲𑌕𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌜𑌨𑍋 𑌨𑍃𑌪𑌤𑌿
𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 । 𑌏𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌨 𑌜𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌜𑌾𑌮𑌾𑌤𑌾
𑌚𑍈𑌵 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑌃 ॥

(தாத்) அதிதியும், சிறுவனும்-ஸ்திரீயும், ராஜாவும், மரு மகனும் ஆகிய இவ்வைவரும், இருப்பும் இல்லாமையுமறி யார்கள், எ-று. ௫௭

[illegible]

(தாத்) அல்பதேசம், அல்பஸ்நேஹிதன் அல்பராஜ்யம், அல்பபந்து, அல்பஸ்திரீ அல்பபட்டணம், இவற்றைதூரத்திலேயே விடவேண்டும். எ-று, (அதாவது இவற்றைவிட்டுநீங்கவேண்டு மென்றபடி). ௫௮.

𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍁𑌣 𑌆𑌹𑌾𑌰𑌂 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌶𑍍𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌚
𑌤𑍁𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑍀 । 𑌸𑌾𑌹𑌸𑌂 𑌷𑌡𑍍𑌗𑍁𑌣𑌂 𑌚𑍈
𑌵 𑌕𑌾𑌮𑍋𑌷𑍍𑌟𑌗𑍁𑌣 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

(தாத்) ஸ்திரீகளுக்கு புருஷனைக்காட்டிலும் ஆஹாரம் இரண்டு பங்கும், புத்தி நான்குபங்கும், ஸாஹஸம் ஆறுபங்கும, காமம் எட்டுப்பங்குமாகும். எ-று. ௫௯.

𑌰𑌾𑌜𑌾𑌨𑌂 𑌰𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌜𑌂 𑌪𑌾𑌪𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌪𑌾𑌪𑌂 𑌪𑍁
𑌰𑍋𑌹𑌿𑌤𑌂 । 𑌭𑌰𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌪𑌾𑌪𑌂 𑌶𑌿
𑌷𑍍𑌯𑌪𑌾𑌪𑌂 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌂 𑌵𑍍𑌰𑌜𑍇𑌤𑍍 ॥

(தாத்) தன் தேசத்தில் ஜனங்கள்செய்யும் பாபம் ராஜாவையடையும், ராஜாசெய்யும் பாபம் புரோஹிதனையடையும், பெண்டாட்டிசெய்யும் பாபம் புருஷனை யடையும்.

𑌗𑍀𑌤𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑍇 𑌤𑌥𑌾 𑌨𑍃𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑍇 𑌰𑌿
𑌪𑍁𑌸𑌂𑌕𑌟𑍇 । 𑌆𑌹𑌾𑌰𑍇 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌹𑌾𑌰𑍇 𑌚
𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌲𑌜𑍍𑌜𑌃 𑌸𑍁𑌖𑍀 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥

(தாத்) பாடும்போதும் வாத்யம்வாசிக்கும்போதும், நாட்யமாடும்போதும், சத்ருவுடன்போர்செய்யும்போதும்,

சாப்பிடும்போதும், வ்யவஹாரம் பேசும்போதும்வெட்கத்தை விட்டவனுக்கு சுகம் கிடைக்கும். எ-று. ௬௧

𑌰𑍂𑌪𑌯𑍌𑌵𑌨𑌸𑌂𑌪𑌨𑍍𑌨𑌾 𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑌕𑍁𑌲𑌸𑌂
𑌭𑌵𑌾𑌃 । 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌹𑍀𑌨𑌾𑌨𑌶𑍋𑌭𑌂𑌤𑍇 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑌨𑍍
𑌧𑌾 𑌇𑌵𑌕𑌿𑌂𑌶𑍁𑌕𑌾𑌃 ॥

(தாத) ரூபமும், வயசும், நல்ல குலகோத்திரங்களும் உள்ளவராயினும், வித்தையில்லாதார் ப்ரகாசியார் (எது போலவெனில்) கல்யாணமுருக்கம் பூவானது எவ்வளவு செம்மையுள்ளதாயிருந்தும் வாசனையில்லாததனால் ப்ரகாசியாததுபோல எ-று. ௬௨

𑌤𑍍𑌯𑌜𑍇𑌦𑍇𑌕𑌂𑌕𑍁𑌲𑌸𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯𑌾
𑌰𑍍𑌥𑍇𑌕𑍁𑌲𑌂𑌤𑍍𑌯𑌜𑍇𑌤𑍍 । 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌂𑌜𑌨𑌪𑌦𑌸𑍍𑌯𑌾
𑌰𑍍𑌥𑍇𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑍇𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀𑌂𑌤𑍍𑌯𑌜𑍇𑌤𑍍 ॥

(தாத்) ஒருகுலத்துக்கு ஹானியுண்டாகும் பொழுது அதற்கு ஹேதுபூதனான ஒருவனை த்யஜிக்கவேண்டும் ஒரு க்ராம நிமித்தமாய் ஒருகுலத்தை த்யஜிக்கவேண்டும். ஒரு தேசநிமித்தமாய் ஒருகிராமத்தை த்யஜிக்கவேண்டும். தனக்கு உபத்ரவம் வந்தபோது தனக்குள்ள பூமியை த்யஜிக்கவேண்டும். எ-று. ௬௩

𑌕𑍋𑌕𑌿𑌲𑌾𑌨𑌾𑌂𑌸𑍍𑌵𑌰𑌂 𑌰𑍂𑌪𑌂𑌪𑌾𑌤𑌿𑌵𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯
𑌞𑍍𑌚𑌯𑍋𑌷𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍 । 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌵𑌿𑌰𑍂
𑌪𑌾𑌣𑌾𑌂𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌤𑌪𑌸𑍍𑌵𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍 ॥

(தாத்) குபிலுக்குக்குறளும், ஸ்திரீகளுக்குகற்பும், குரூபிக்கு வித்யையும், தபஸ்விகளுக்கு பொறுமையும் ரூபம்.

दैवाधीनं जगत्सर्वं मन्त्राधीनं तु
दैवतम् । तन्मन्त्रं ब्राह्मणाधीनं
ब्राह्मणो मम दैवतम् ।

(தாத்) லோகம் முழுவதும் தைவாதீநமா யிருக்கும் அந்த தைவம் மந்த்ராதீநமாயிருக்கும். அந்த மந்த்ரம்ப்ராஹ்மணாதீநமாயிருக்கும். ஆகையால் ப்ராஹ்மணர் எனக்கு தைவம என்றார் ஸ்ரீக்ருஷ்ணபகவான். எ-று. ௬௫.

पिबन्ति नद्यः स्वयमेव नाम्भः खादन्ति न
स्वादु फलानि वृक्षाः । पयोधरास्स
स्यमदन्ति नैव परोपकाराय सतां
विभूतयः ॥

(தாத்) நதிகள் தாமே தண்ணீரைக்குடியாது. வ்ருக்ஷங்கள் பலத்தைத்தாமே பக்ஷியாது. மேகங்கள் வர்ஷித்தது விளைவித்தபயிரைத்தாமே பக்ஷியாது. அதுபோலலோகத்தில் ஸத்புருஷருடைய ஐச்வர்யங்கள் பரோபகாரத்தின் பொருட்டேயாம். எ-று. ௬௬.

पक्षिणां बलमाकाशं मत्स्यानामुदकं
बलम् । दुर्बलस्य बलं राजा बालानां
रोदनं बलम् ॥

(தாத்) பக்ஷிகளுக்கு ஆகாசம் பலம். மீன்களுக்கு ஜலம் பலம். பலஹீனனுக்கு ராஜா பலம். சிறுவர்கு அழுகை பலம். எ-று. ௬௭.

வ்ருஶ்சிகஸ்ய விஷம் புச்சம் மக்ஷிகஸ்ய விஷம் ஶிர: । தக்ஷகஸ்ய விஷம் தம்ஷ்ட்ரா ஸர்வாங்கம்

துர்ஜநே விஷம் ॥

(தாத்) தேளுக்கு கொடுக்கில்விஷம். ஈக்குதலையில் விஷம் பாம்புக்கு பலலில்விஷம். துர்ஜநக்கு ஸர்வாங்கங்களிலும் விஷம்.   கஅ.

புஸ்தகேஷு ச யா வித்யா பரஹஸ்தேஷு யத்

தநம் । ஸமயே து பரிப்ராப்தே ந ஸா வித்யா

ந தத் தநம் ॥

(தாத்) புஸ்தகத்துப்படிப்பும் பிறர்கைப்பொருளும்வேளைக்குதவாததனல் அப்படிப்பட்ட படிப்பும்படிப்பல்ல, பிறர்கைப்பொருளும் பொருளல்ல. எ-று.   கக.

நஷ்டம் த்ருநாயகம் கார்யம் நஶ்யந்தி பஹு

நாயகா: । ஸ்த்ரீ நாயகம் நஶ்யதி பால நாயகம்

பஹு நாயகம் ॥

(தாத்) யஜமானில்லாத காரியமும், சிறுவரும், ஸ்திரீகளும், பயித்தியக்காரர்களும், பலர் விசாரிக்கும் காரியமும், ஆகிய இவ்வைந்துங் கெடும். எ-று.   எ௦.

கஷ்டா ஸா நக்ஷவிதா பஶ்சாத் கஷ்டாந

ஸாரிணீ । உபஸாரிணீ ஸ்த்ரீ லாப

ஸாக்ஷ்யாந ஸாரிணீ ॥

(தாத்) வித்யை அப்யாஸத்துக்குத் தக்கதாயிருக்கும் புத்திகர்மாநுகுணமாயிருக்கும். ஐச்வர்யம் உத்யோகத்துக்குத்தக்கதாயிருக்கும். பலம்பாக்யத்துக்குத்தக்கதாயிருக்கும். எ-று. ௭௧.

வஸந்தயௌவநா வ்ருக்ஷா: புருஷா தந
யௌவநா: । ஸௌபாக்யயௌவநா நார்யோ
புதா வித்யாஸுயௌவநா: ॥

(தாத்) வ்ருக்ஷங்களுக்கு யௌவநம் வஸந்தருது. புருஷனுக்கு யௌவநம் தநம். ஸ்திரீகளுக்கு யௌவநம் ஸௌபாக்யமே, பண்டிதனுக்கு யௌவநம் வித்யையே. எ-று.

வ்ருதா வ்ருஷ்டி: ஸமுத்ரேஷு வ்ருதா த்ருப்தேஷு
போஜநம் । வ்ருதா தநவதோ தாநம் தாரி
த்ர்யே யௌவநம் வ்ருதா ॥

(தாத்) ஸமுத்ரத்தில் வர்ஷித்தலும், பசியில்லாதவனுக்கு போஜநமிடுதலும், பணக்காரனுக்கு தாநம் செய்தலும், தரித்ரனுடைய யௌவனமும் ஆகிய இவைபிரயோஜன மற்றது. எ-று. ௭௨.

அர்தா க்ருஹே நிவர்தந்தே ஶ்மஶாநே மித்ர
பாந்தவா: । ஸுக்ருதம் துஷ்க்ருதம் சைவ
கச்சந்தமநுகச்சதி ॥

(தாத்) தர்மத்தைச்செய்யாமல் ஒளித்துவைத்த அர்த்தம் லோகாந்தரம்போகும்பொழுது க்ருஹத்தில் நின்றுவி

டுமேயன்றி கூடவராது. புத்ரமித்ரபந்துக்கள் ஸ்மசாநமட்டும் வருவார்கள். புண்யபாபங்களிரண்டுமே பின்றொடரும். எ-று. ஆகையால் தர்மம் செய்யவேண்டும். எச.

தஸ்கராணாஞ்வதோதண்டோ தாஸீ தண்டஸ்து
முண்டநம் । ஸ்த்ரீணாந்தண்டம் ப்ருதக்சய்யா ஸ்நேஹிதே
தண்டமோஷணம் ॥

(தாத்) திருடருக்கும் கொலையேதண்டனை. தாஸிக்குத் தலையைமொட்டையடித்தலே தண்டனை. பெண்டாட்டிக்குத் தனியாகப் படுப்பதே தண்டனை, ஸ்நேஹிதனுக்குப் பேசாதிருபபதே தண்டனை. எ-று. எடு

ருணகர்த்தா பிதா சத்ரு மாதா ச வ்யபிசாரிணீ । பார்யா ரூபவதீ சத்ரு: புத்ர: சத்ரு ரபண்டித: ॥

(தாத்) கடன்வைத்ததகப்பன் சத்ரு. வ்யபிசாரியான தாய் சத்ரு. ரூபமிருந்தால், பார்யை சத்ரு. வித்யாஹீநனு பிள்ளை சத்ரு. எ-று. எசு.

பிதா ரக்ஷதி கௌமாரே பர்த்தா ரக்ஷதி யௌவநே । ரக்ஷந்தி ஸ்தவிரே புத்ரா ந ஸ்த்ரீ ஸ்வாதந்த்ர்யமர்ஹதி ॥

(தாத்) ஸ்திரீகளை பால்யத்தில் தகப்பனும், யௌவநத்தில் கணவனும், வயஸ்ஸில் பிள்ளைகளும் ரக்ஷிப்பர். ஆகையால் ஒருக்காலத்தில் ஸ்திரீகளுக்கு ஸ்வாதந்த்ரயமில்லை.

அக்நிஹோத்ரம் க்ருஹம் க்ஷேத்ரம் கர்பிணீம்
வ்ருத்தபாலகௌ । ரிக்தஹஸ்தோ ந கச்சேத
ராஜாநம் தைவதம் குரும் ॥

(தாத்) அக்கிஹோத்ரம் செய்கிறவிடத்திற்குப் போகும் போதும், க்ருகம் புண்யக்ஷேத்ரம் கர்பவதி, கிழவர், ராஜா, தைவம், குரு இவர்களிடத்துக்குப் போகும் போழுது வெருங் கையோடு போகலாகாது எனவே அக்நிஹோத்ரத்திற்கு ஸமித்தும், மைத்ததுகளுக்கு பலாதிகளும் கொண்டுபோக வேண்டுமென்கிறதாயிற்று, எஅ.

ஏகப்ரக்ருதிஸாத்ருஶ்யம் ஶ்லேஷ்மணோ
துர்ஜநஸ்ய ச । மதுரை: கோபமாயா
தி கடுகைருபஶாம்யதே ॥

(தாத்) துர்ஜநனுக்கு ஶ்லேஷ்மம் ஸமாநமா யிருக்கும் எப்படி யென்றால் ஶ்லேஷ்மம் தித்திப்பால் வ்ருத்தியையும், காரததால் நாசத்தையும், எப்படி யடையுமோ அப்படியே துஷ்டன் நல்ல வார்த்தையால் கோபததையும், கடுஞ்சொற்களால் பயத்தையும் அடைவன் எ-று. எகூ.

ஜநிதா சோபநேதா ச யஸ்து வித்யாம் ப்ரயச்ச
தி । அந்நதாதா பயத்ராதா பஞ்சைதே பித
ர: ஸ்ம்ருதா: ॥

(தாத்) தன்னைப் பெற்றவனும், உபநயநம் செய்வித்தவனும், படிப்பித்தவனும், அன்னமிட்டுக் காப்பாற்றினவ

னும், பயத்தை யொழித்தவனும் ஆகிய இவ்வைவரும் பிதாக்களாவார் எ-று. அ0.

[illegible]

(தாத்) தரித்ரனுக்குக் கொடுக்கும் தானமும், பூஜையில்லாக் கோவிலுக்கு பூஜை யுண்டாக்கலும், திக்கற்ற பிணத்தை எடுத்துக்கொள்ளுதலும் ஆகிய இம்மூன்றும் அசவமேததிற்கு ஸமானமாகும். எ-று. அக.

[illegible]

(தாத்) ஈகையும், இன்பசசொல்லும், தைரியமும் நன்மை தீமைகளையுமறிவும் ஆகிய இந்நான்கும்தன்னுடன் பிறந்த குணங்களாகவே யிருக்கவேண்டுமேயன்றி கற்றுக் கொண்டுவருவதல்ல. எ-று. அஉ.

[illegible]

(தாத்) வெரும் வயிற்றில் நெல்லிக்காயும் போஜநாநந்தரம் இலந்தைப்பழமும், எப்பொழுதும் விளாம்பழமும் புசித்தால் சரீரத்திற்கு ஆரோக்ய முண்டாகும். வாழைப்பழம் ஒருபொழுது பத்தியமாகாது எ-று. அங.

ஶ்லோகார்தேந ப்ரவக்ஷ்யாமி யதுக்தம் க்ரந்த
கோடிபி: । பரோபகார: புண்யாய
பாபாய பரபீடநம் ॥

(தாத்) அநேக க்ரந்தங்களால் சொல்லப்பட்ட விஷயத்தை நான் இந்த அர்தஸ்லோகத்தினால் தெரிவிக்கிறேன (அதாவது) பிறருக் குபகாரஞ்செய்தால் புண்யத்தின் பொருட்டும, பீடித்தல் பாபத்தின்பொருட்டு மாகின்றன,

துஷ்டா பார்யா ஶடம் மித்ரம் ப்ருத்யஶ்சோத்த
ரதாயக: । ஸஸர்பே ச க்ருஹே வாஸோ
ம்ருத்யுரேவ நஸம்ஶய: ॥

(தாத்) துஷ்டையான பார்யையும், குசிதிதனை ஸ்நேஹிதனும, அஹம்காரமுள்ள வேலைக்காரனும், ஸர்ப்பமுள்ள வீட்டில் வஸித்தவனும் ஒருவனுக்கு நிஸ்ஸம்சயமாய் மரணாவஸ்தை யுண்டாகும் எ-று. (௮௫)

யஸ்மிந்தேஶே நஸம்மாநோ நவ்ருத்திநச
பாந்தவா: நவித்யா நாஸ்தியகிஞ்சித் நதத்ர
திவஸம் வஸேத் ॥

(தாத்) எந்ததேசத்தில், ஸந்மானமும், ப்ரியமும் பந்துக்சளும வித்யையும், தனிகரும் இலலையோ அவ்விடத்தில் ஒருநாளாயினும் வஸிக்கக்கூடாது. எ-று. ௮௬.

அக்நிஹோத்ர ஃலா வேதா த்த்தபுக்தஃலம்
தநம் । ரதிபுத்ரஃலா தாரா ஶீலவ்ருத்த
ஃலம் ஶ்ருதம்

(தாத்) வேதாத்யயநம் செய்ததற்கு அக்நிஹோத்ரம் செய்தலும், தநமுண்மைக்கு தாநபோகங்களும பார்யை யுண்மைக்கு ஸம்போக ஸந்தானங்களும் சாஸ்தரங்களைக் கேட்டதற்கு ஆசாரமுடையவனாக விருப்பது பலமாம்.

ஸ்வக்ருஹே பூஜ்யதே மூர்க: ஸ்வக்ரா-
மே பூஜ்யதே ப்ரபு: । ஸ்வதேஶே பூஜ்ய-
தே ராஜா வித்வாந் ஸர்வத்ர பூஜ்யதே ॥

(தாத்) மூர்க்கன் வீட்டிலும், ப்ரபு தன் க்ராமத்திலும், ராஜா தன் தேசத்திலும், வித்வான் எல்லாவிடத்திலும், பூஜிககப்படுவார்கள. எ-று. ௮௮.

குசைலிநம் தந்தமலோபதாரிணம் பஹ்வாஶி-
நம் நிஷ்டுரவாக்யபாஷிணம் । ஸூர்யோ-
தயே சாஸ்தமிதே ஶயாநம் விமுஞ்சதி ஶ்ரீர்
யதி சக்ரபாணி: ।

(தாத்) அழுக்காடை யுடுப்பவனும், பல் விளக்காதவனும், பெருந்திண்டிக்காரனும், கடுஞ்சொற்களுள்ளவனும் காலை மாலை தூங்குகிறவனும் ஆகியவன் மற்ற குணங்களால் விஷ்ணுவுக்குச சமானனானாலும், அவனை லட்சுமி தேவி விட்டு நீங்குவாள் எ-று. ௮௯

த்யஜேத்தர்மம் தயாஹீநம் வித்யாஹீநம் குரும்
த்யஜேத் । த்யஜேத்க்ரோதமுகீம் பார்யாம் நி:ஸ்நே-
ஹாந் பாந்தவாம்ஸ்த்யஜேத் ॥

(தாத்) நீண்டகொம்புள்ள எருதையும், வெட்கமற்ற விதவையையும்; படிடபுள்ள சூத்ரனையும், தூரத்திலேயே வர்ஜிக்கவேண்டும் எ-று. ௬௦.

𑌪𑌦𑍍𑌮𑌪𑌤𑍍𑌰𑌾𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌵𑌚𑌶𑍍𑌚𑌨𑍍𑌦𑌨𑌶𑍀𑌤𑌲𑌂 ।
𑌹𑍃𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌤𑌰𑍀𑌸𑌮𑌂𑌚𑌾𑌤𑌿𑌵𑌿𑌨𑌯𑌾𑌯𑌧𑍂𑌰𑍍𑌤𑌲𑌕𑍍𑌷
𑌣𑌮𑍍

(தாத்) தாமரை யிதழ்போல் முகப்பொலிவும், ஸ்ரீ கந்தம்போல குளிர்ந்தவார்த்தையும், கத்தரிக்கோல்போன்ற மனதும், அதி விநயமும் ஆகிய இவை தூர்ஜனுடைய லக்ஷணங்களாம், எ-று (௬௧)

𑌮𑌾𑌤𑍃𑌹𑍀𑌨𑌶𑌿𑌶𑍋𑌰𑍍𑌜𑍀𑌵𑌨𑌂𑌵𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌾𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌹𑍀𑌨
𑌨𑌵𑌯𑍌𑌵𑌨𑌂𑌵𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌾 । 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌹𑍀𑌨𑌤𑌪𑌸𑌃
𑌧𑌰𑍍𑌮𑌂𑌵𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌾 𑌤𑌿𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌣𑍀𑌰𑌸𑌵𑌿𑌹𑍀𑌨𑌭𑍋𑌜𑌨𑌮𑍍 ॥

(தாத்) தாயிலலாத குழநதையும், கணவனில்லாத யௌவனஸ்திரீயும், பொருமையில்லாத தவமும், புளியில்லாத உணவும் வ்யர்த்தமாம எ-று. ௬௨.

𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌧𑌾𑌨𑍍𑌯𑌮𑌲𑌂𑌕𑌾𑌰𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌧𑌾𑌨𑍍𑌯𑌂
𑌭𑍋𑌜𑌨𑌮𑍍 । 𑌗𑍁𑌣𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌧𑌾𑌨𑍍𑌯𑌮𑍍𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌣𑌾𑌂𑌵𑌿
𑌦𑍍𑌯𑌾𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌧𑌾𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌃 ॥

(தாத்) அலங்காரத்துக்கு வஸ்திரமும், போஜனத்திற்கு ப்ரீதியும்; ஸ்திரீகளுக்கு குணமும், பிராஹமணனுக்கு வித்யையும் முக்யமாம் எ-று. ௬௩.

அம்ருதம் ஸௌம்யகுணா பார்யா அம்ருதம் பாலபாஷிதம் ।
அம்ருதம் ராஜஸம்மானம் அம்ருதம் மானபோஜனம் ॥

(தாத்) குணவதியான பெண்டும் சிறுவனுடைய மழலைச்சொல்லும், ராஜஸம்மானமும், மானமான போஜனமும், இவையெல்லாம் அம்ருதத்தையொப்பாம். எ-று. கூச.

துர்வ்ருத்தோ வா ஸுவ்ருத்தோ வா மூர்க்க: பண்டி
தஏவ வா । காஷாயதண்டமாத்ரேண யதி: பூஜ்யோ
ந ஸம்சய: ॥

(காத) யதியானவன் துராசாரமுள்ளவனானாலும் ஸதாசாரமுள்ளவனானாலும், மூர்க்கனானாலும், பண்டிதனானாலும், காஷாதண்டங்களை தரித்ததால் பூஜ்யனாவன். எ-று. கூரு.

உபகாரேண நீசாநாம் அபகாரோ ஹிஜாயதே ।
பய:பாநம் புஜங்காநாம் கேவலம் விஷவர்த்
தனம் ॥

(தாத்) பாம்புக்குபால்வார்ப்பதால் மிகுந்த விஷவ்ருத்தியை எப்படி யுண்டாக்குமோ அப்படி நீசருக்குபகாரஞ் செய்யச்செய்ய அபகாரமே ஸம்பவிக்கும். எ-று. கூசா.

ருணம்யாச்ஞா வ்ருத்தஜாரத்வம் சோரத்வம் தாரித்ர்யதா ।
ரோகஸ்ச புக்தசேஷஸ்ச ஹ்யஷ்டகஷ்டா: ப்ரகீ
ர்த்திதா: ॥

(தாத்) கடன் யாசித்தல், மூப்பு, வ்யபிசாரம், திருட்டுத்தனம், ஏழ்மை, பிணி, புக்தசேஷபோஜனம் இவைகளஷ்டகஷ்டங்கள். எ-று. கூஎ.

दासीभृत्यसुतामित्रवस्त्रवाहनधान्यधनं चैव । [illegible] ।

(தாத்) தாஸீஜநங்கள். ப்ருத்யர், பிள்ளைகள், சுற்றத்தார். வஸ்துக்கள், வாஹநங்கள், தநம தான்யம் இவை களஷ்ட யோகங்கள். எ-று. ௬௯.

मक्षिका मारुतो वेश्या याचको मूषिकस्तथा । ग्रामणीर्गणकश्चैते सप्तैते बाधकाः ॥

(தாத) ஈக்கள, காற்று, வேசி, யாசகன், எலி, கிராமாதிகாரி, கணக்கன் இவ்வேழுபேரும் எபபொழுதும் பிரஜை பீடிப்பர், எ-று. ௬௬.

[illegible] ।
[illegible] ॥

(தாத்) ஆறுதரம் பூமி வலம்வருதலும், பதினாயிரந்தடவை காசியில ஸ்நாநம்செய்தலும், அநேக ஸதாவர்த்தி ஸேது ஸ்நாநம்செய்தலும், ஆகிய இவற்றால்கிடைக்கும் பலம் தாய்க்கு பரீதிபூர்வகமாய் ஒருதரம் நமஸ்கரித்த தாலேயே வரும. எ-று. ௪00.

[illegible] ।
[illegible] ॥

(தாத்) அந்நோதககதாநத்துக்குச் சமானமான தானமும், த்வாதசிவ்ரதத்தைக்காட்டிலும், வேதேவ்ரதமும், காயத்ரீயைவிடச்ரேஷ்டமான மந்த்ரமும், த்தாயைக்காட்டிலும் தைவமும் வேறில்லை. எ-று. ௧௦௧.

ராஜவத்புத்ரதாராஸ்ச ஸுஹ்ருதோ பந்துவத்ஸ்ம்ருதா: । ஸபாயாம் குருவத்ஜ்ஞேயா லக்ஷ்மீவந்தம் ததா ஜநா: ॥

(தாத) லோகத்தில் பணக்காரனை அவன் பெண்டுபிள்ளைகள் ராஜாபோலவும், சுற்றத்தாரும், ஸ்நேஹிதரும் தேவன் போலவும், ஸபையில் ஆசார்யனைபபோலவும், நினைத்துத்துதிப்பார். எ-று. ௧௦௨.

கபிலாக்ஷீரபாநேந ப்ராஹ்மணீகமநேந ச । வேதாக்ஷரவிசாரேண ஸூத்ரஸ்சண்டாலதாம் வ்ரஜேத் ॥

(தாத) லோகத்தில் சூத்ரன் காராம்பசுவின் பாலைக்குடித்தாலும், ப்ராஹ்மண ஸ்திரீ ஸங்கமத்தாலும், வேதாக்ஷர விசாரத்தாலும், சண்டாலத்வத்தை யடைவன். எ-று.

லோகயாத்ரா பயம் லஜ்ஜா தாக்ஷிண்யம் தர்மஸீலதா । பஞ்ச யத்ர ந வித்யந்தே ந குர்யாத்தத்ர ஸம்ஸ்திதிம் ॥

(தாத்) லோகவ்யவஹாரம், பயம், லஜ்ஜை, தாக்ஷிண்யம், தர்மஸ்வபாவம் ஆகிய இவ்வைந்துகுணங்களுமில்லாத மனிதனுடைய ஸஹவாஸம் செய்யக்கூடாது. ௧௦௪.

பா³லஸகி²த்வமகாரண ஹாஸ்யம் ஸ்த்ரீஷு விவாத³
மஸஜ்ஜநஸேவா । க³ர்த³ப⁴யாநம ஸம்ஸ்க்ருத
வாணீ ஷட்ஸு நரோ லகு⁴தாமுபயாதி ॥

(தாத்) பையனோடிணக்கமும, காரணமின்றி நகைத்தலும், பெண்களோடெதிர்க்கையும், துர்ஜனனிடத்து ஸேவையும், கழுதையின்மேலேறிச்செல்லுதலும ஸம்ஸ்க்ருதபாஷை தெரியாதிருத்தலுமாகிய இவ்வாறினுலும் மனிதரிழிவை யடைவர். எ-று. ௧௦௫.

வித்³வாநேவ விஜாநாதி வித்³வஜ்ஜநபரிஶ்ரமம் । நஹி
வந்த்⁴யா விஜாநாதி கு³ர்வீம் ப்ரஸவவேத³நாம் ॥

(தாத்) உலகத்தில் மலடிகள் ப்ரஸவவேதனையையறியாததுபோல கல்லாதவர்கள் கற்றோருடைய பரிசரமத்தையறியார்கள். எ-று.

வித்³யாஶ்சதஸ்ரோ ஸர்வஸ்ய ஜந்மநா ஸ
ஹ ஸம்ப⁴வா: । கா³ந்த⁴ர்வகவித்வஶௌர்யகம்
தா³நஶீலதா ॥

(தாத்) ஜனங்களுக்கு ஸங்கீதம், கவித்வம், சௌர்யம், தானசீலத்வம் இந்நான்கு வித்தைகளும் உடன்பிறக்கவேண்டியதேயன்றி கற்றுக்கொள்ளத்தக்கவைகளல்ல. எ-று.

தா³தா நிர்த்³தி³நாஹி நர்தி³விதா ஜ்ஞாதா நவம்
ஶாஷதே ஜ்ஞாத்ரு: க்ஷவ்யதீநா நம்ஹஷ்தி

𑌸𑍁𑌤𑌃 𑌕𑌾𑌂𑌤𑌾𑌚 𑌨𑌾𑌲𑌿𑌂𑌗𑌤𑍇 । 𑌅𑌰𑍍𑌥𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥-
𑌨𑌶𑌂𑌕𑌯𑌾 𑌨 𑌕𑍁𑌰𑍁𑌤𑍇 𑌸𑌲𑍍𑌲𑌾𑌪𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑍁-
𑌹𑍃𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌮𑍁𑌪𑌾𑌰𑍍𑌜𑌯 𑌸𑍍𑌵 𑌸𑍁𑌮𑌤𑍇
𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌵𑌶𑌾𑌃 ॥

(தாத) பொருளில்லாதவனைத் தாய் நிந்திப்பாள். தகப்பன் ஸந்தோஷியான். உடன்பிறந்தார்கள் பேசார்கள், வேலைக்காரன் கோபித்துக்கொள்ளுவன். மகன் பின்செல்லான். மனைவி தழுவாள். தன்னைப்பொருள் கேட்டுவிடுவானென்னும் அச்சத்தினல் ஸ்நேஹிதன் நல்ல சொற்சொல்லமாட்டான் ஆகையால் ஓ ஸ்நேஹிதனே பணத்தைச்சம்பாதிப்பாயாகில் எல்லாரும சுவாதீனமாவார்கள், எ-று. ௧௦௮

𑌗𑍋𑌮𑍂𑌤𑍍𑌰𑌪𑌤𑌿𑌤𑍇𑌨 𑌪𑌯𑍋𑌵𑌿𑌨𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌤-
𑌕𑍍𑌰𑌂 𑌸𑌹𑍍𑌸𑍍𑌰𑌗𑍋𑌮𑍂𑌤𑍍𑌰𑌶𑌤𑍇𑌨 𑌨 𑌕𑌿𑌂𑌵𑌾 । 𑌅𑌲𑍍𑌪𑍇𑌷𑍁
𑌪𑌾𑌪𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌿𑌪𑌦𑍍𑌸𑍁 𑌸𑌤𑌾𑌂 𑌸𑍁𑌜𑌾𑌤𑌾
𑌬𑌹𑍁𑌶𑌤𑍇𑌨 𑌕𑌿𑌂𑌵𑌾 ॥

(தாத்) கோமூத்ரம் கொஞ்சம்விழுந்தாள் பால்கெட்டுப் போகும். அது எவ்வளவுகலந்தாலும் மோருக்குக் கெடுதியில்லை, அதுபோல் பரிசுத்தமான ஸத்புருஷர்களுக்கு அல்பபாபத்தினலே விபத்து நேரும். பாபிகளுக்குப் பெரும்பாவம் பண்ணினலும் கூச்ச முண்டாகாது. எ-று. ௧௦௯

𑌸𑌦𑍍𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌯𑍋 𑌨𑌯𑍇𑌹 𑌹𑌾𑌸𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑍀𑌣𑌂 𑌹𑌰𑍋-
𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑍁 । 𑌹𑌾𑌸𑍍𑌯𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌿𑌷𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰 𑌨𑌿𑌦𑍍𑌰𑌾𑌨𑌵
𑌵𑌰𑍍𑌷𑍍𑌟𑍁 ॥

(தாத்) கடலைக் கடைந்தபோது விஷ்ணு லட்சுமியைய டைந்தார். சிவன் விஷத்தையடைந்தார். ஆகையால் அவரவர் பாக்யத்துக்குத் தக்கதாய் பலம் கிடைக்குமேயன்றி வித்யை யும், பௌருஷமும் காரணமல்ல. எ-று. ௧௧௦.

ஆதுரே நியமோ நாஸ்தி பாலே வ்ருத்தே ததைவ ச । ஸதாசாரரதே சைவ ஹ்யேஷ
தர்மஸ்ஸநாதந: ॥

(தாத்) யோகிகளுக்கும், சிறுவர்களுக்கும், கிழவர்களுக் கும், ஸதாசாரஸம்பந்நர்களுக்கும், வ்ரதநியமங்கள் வேண் டியதில்லை. எ-று. (௧௧௧)

ஏகோ தேவ: கேஶவோ வா ஶிவோ வா ஏகோ வாஸ: பத்தநே வா வநே வா । ஏகம் மி
த்ரம் பூபதிர்வா யதிர்வா ஏகா நாரீ ஸுந்
தரீ வா தரீ வா ।

(தாத) விஷ்ணுவையாவது, சிவனையாவது தெய்வமென் றுநம்பவேண்டும். பட்டணத்திலாயினும், வனத்திலாயி னும் வாஸம் பண்ணவேண்டியது. இராஜனோடாயினும், ஸந்யாஸியோடாயினும், ஸ்நேஹம் பண்ணவேண்டியது. அழகுள்ள மனைவியோடு கூடியாவது, குகையில்வாசஞ்செ ய்கிறவளோடாவது வாசஞ்செய்யவேண்டியது. எ-று.

க்ஷாமோதரோ நிஸ்ஸ்ருஹோ வ்ருத்தோ தரோ வம்
ஶோ । ஸம்வ்ருத்தோ ஹி ஸதோ வக்த்ரா
நம் ஹோமவாதி ஸ்ருயா ॥

(தாத்) ஆட்டுக்கடாச்சண்டையிலும், ருஷிஸ்ராத்தத்திலும், ப்ராதக்காலத்து மேகடம்பரத்திலும். தம்பதிகளுடைய கலகத்திலும் ஆரம்பம் அதிகமாயும், க்ரியை அல்பமாயுமிருக்கும். எ-று. ௧௧௩.

ஹதமஶ்ரோத்ரியே தாநம் ஹதம் ஸைந்யமநாயகம் ।
ஹதா ரூபவதீ வந்த்⁴யா ஹதோ யஜ்ஞஸ்த்வத³க்ஷிண: ॥

(தாத) வேத மோதாதவனுக்குக் கொடுத்த தானமும், நாயகனில்லாத சேனையும் *அழகியானமலடியும் தக்ஷிணையில்லாத யஜ்ஞமும் நிஷ்ப்ரயோஜநங்கள். எ-று, ௧௧௪.

க்ரோதோ⁴ வைவஸ்வதோ ராஜா த்ருஷ்ணா வைதரணீ நதீ³ ।
வித்³யா காமது³கா⁴ தே⁴நு: ஸந்தோஷோ நந்த³நம் வநம் ॥

(தாத) கோபம் யமனோடொத்தது. ஆசை வைதரணீ நதியையொத்தது. வித்யை காமதேநுவோடொப்பானது. ஸந்தோஷம் நந்தவனத்தோடொப்பானது. எ-று. ௧௧௫.

அஸாரே க²லு ஸம்ஸாரே ஸாரம் ஶ்வஶுரமந்தி³ரம் ।
ஹிமாலயே ஹரஶ்ஶேதே ஹரிஶ்ஶேதே மஹோத³தௌ⁴ ॥

(தாத்) ஸம்ஸாரம் ஸாரமில்லாததாயினும் ச்வசுரக்ருஹம் ஸாரமுள்ளதாகையாலே சிவன் ஹிமவத்பர்வதத்திலும், விஷ்ணு ஸமுத்ரத்திலும் சயனித்தார்கள். எ-று.

சிதாசிந்தாத்வயோர்மத்யே சிந்தாநாமகரீய
ஸீ । சிதாதஹதிநிர்ஜீவம் சிந்தாப்ராணயு
தம்வபு: ॥

(தாத்) சிதையைக்காட்டிலும் சிந்தை யதிகமானது (எப்படியெனில்) சிதைப்ராணன்போன ஶரீரத்தை தஹிக்கின்றது. சிந்தையோ ப்ராணனோடுகூடின சரீரத்தையே தஹிக்கின்றது. (சிந்தை கூடாதென்றபடி.) எ-று.

ஸமாயாதியதாலக்ஷ்மீ: நாரிகேலபலாம்பு
வத் । விநிர்யாதியதாலக்ஷ்மீர்கஜபுக்தகபித்த
வத் ॥

(தாத்) செல்வம் வரும்பொழுது தேங்காய்க்குள்ளிள நீர்போலத்தானேவரும். அது போகும்பொழுது யானையுண்ட விளாங்கனிபோற்போகும். எ-று. கக௬.

நேக்ஷேதோத்யந்தமாதித்யம் நாஸ்தம்யாந்தம்
கதாசந । நோபஸ்ருஷ்டம் நவாரிஸ்தம் நமத்யம்
நபஸோகதம் ॥

(தாத்) சூரியனுதிக்கும்போதும், அஸ்தமிருக்கும்பொழுதும், நடுவானத்திலிருக்கும்பொழுதும், ப்ரதிஸூர்யனையும் ஜலத்தில் ஸூர்யப்ரதிபிம்பத்தையும் பார்க்கலாகாது. எ-று.

நலங்கயேத்வத்ஸதந்த்ரீம் நப்ரதாவேச்சவர்ஷ
தி । நசோதகேநிரீக்ஷேத ஸ்வரூபமிதிதா
ரணா ॥

(தாத்) கன்றின் கயிற்றைத் தாண்டலாகாது. மழையிலோடலாகாது நீரிற்றன்னிழலைப் பார்க்கலாகாது. எ - று.

நாஶ்நீயாத்பார்யயா ஸார்த்தம் நைநாமீக்ஷேத
சாஶ்நதீம் । க்ஷுவதீம் ஜ்ரும்பமாணாம் வா ந
சாஸீநாம் யதாஸுகம் । நாஞ்ஜயந்தீம் ஸ்வகே
நேத்ரே ந சாப்யக்தாமநாவ்ருதாம் । ந பஶ்யேத்
ப்ரஸவந்தீம் ச தேஜஸ்காமோ த்விஜோத்தம: ॥

(தாத்) மனைவியோடுகூடப் புசிக்கலாகாது மனைவி சாப்பிடும்பொழுதும், தும்மும்பொழுதும், கோட்டாவி விடும்பொழுதும், யதாஸுகமாய் உட்கார்ந்திருக்கும்பொழுதும், கண்ணுக்குமை தீட்டிக்கொள்ளும்பொழுதும், எண்ணையிட்டுக்கொண்டு ஸ்நாநஞ்செய்யும்பொழுதும், வஸ்திரஹீனமாயிருக்கும்பொழுதும், தேஜஸ்காமனான த்விஜன் அவளைப்பார்க்கலாகாது. எ-று. கஉக.

நாந்நமத்யாதேகவாஸா ந நக்ந: ஸ்நாநமாசரேத்।
நாஶ்லீலம் கீர்த்தயேத்வாக்யம் ந குர்யாத்ஸ்த்ரீவச:ஸ்வயம்॥

(தாத்) ஜ்ஞானமுள்ள ப்ராஹ்மணன் ஒற்றைத்துகிலுடுத்தி உண்ணலாகாது, திகம்பரனாய் ஸ்நாநம் செய்யலாகாது, அமங்களவார்த்தையைச் சொல்லலாகாது. ஸ்திரீசொல்படி எப்போதும் செய்யக்கூடாது. கஉஉ.

ந மூத்ரம் பதி குர்வீத ந பஸ்மநி ந கோவ்ரஜே।
ந பாலக்ருஷ்டே ந ஜலே ந சித்யாம் ந ச பர்வதே

தே । ந ஜீர்ண்ணதேவாயதநே ந வல்மீகே கதாசந ॥ ந ஸஸத்த்வேஷு கர்த்தேஷு ந கச்சந்நபி ச ஸ்த்தித: । ந நத்யாம் ந நதீதீரே ந ச பர்வதமஸ்தகே ॥ வாய்வக்நிவிப்ரமாதித்யமப: பஶ்யம்ஸ்ததைவ கா: । ந கதாசந குர்வீத விண்மூத்ரஸ்ய விஸர்ஜநம் ।

(தாத்) வழியிலும், சாம்பலிலும், பசுமாட்டுமந்தையிலும், உழுநிலத்திலும், நீரிலும், புதரிலும, மலையின்மீதும், இடிந்துபோனதேவாலயங்களிலும், புற்றிலும், ஜந்துக்களுள்ள வளைகளிலும, நடந்துகொண்டும், நின்றுகொண்டும், ஆற்றிலும், அதன்கரையிலும், பெரிதானமரத்தினடியிலும், ஜலமலங்களை விடலாகாது, மேலும் வாயு, அக்நி ப்ராஹ்மணன் ஸூர்யன் ஜலம் பசுக்கள் இவர்களைப்பார்த்துக்கொண்டும் விண்மூத்திரங்களை விடலாகாது.

விண்மூத்ரே ப்ராஹ்மணோ விப்ரோ திவா குர்யாதுதங்முக: । தக்ஷிணாபிமுகோ ராத்ரௌ ஸந்த்யயோஸ்து யதா திவா ॥ சாயாயாமந்தகாரே வா ராத்ராவஹநி வா த்விஜ: । யதாஸுகமுக: குர்யாத் ப்ராணபாதபயேஷு ச ।

(தாத) ப்ராஹ்மணன் பகற்காலத்திலும், அந்தி நேரத்திலும வடக்குமுகமாயும். இரவில தெற்கு முகமாயும் உடகார்ந்து ஜலமலங்களை விஸர்ஜிக்கவேண்டும. நிழலிலும் இருட்டிலும் ப்ராணபாதைபயத்திலும், இரவு பகலிலெப்

பொழுதாயினும், எந்தமுகமாயிருந்தும் விண்மூத்திரங்களை விடலாகும். எ-று. ௧௨௪.

[illegible]
[illegible]
[illegible]

(தாது) நெருப்பைவாயால் ஊதலாகாது. அம்மணமாயிருக்கும் பெண்டீரைப்பார்க்கலாகாது, அபரிசுத்தமான வஸ்துவை அக்நியிற்போடலாகாது. நெருப்பிறகாலைக்காய்ச்சலாகாது. எ-று. ௧௨௫.

[illegible]
[illegible]
[illegible]

(தாந்) பாழ்வீட்டில் ஒருவனாய்தூங்கலாகாது. தூங்குகிறவனை யெழுப்பலாகாது. மாதவிடாயானபெண்களுடன் பேசலாகாது. வரிக்கப்படாமல் யஜ்ஞத்திறகுத்தானேபோகவேண்டு. எ-று. ௧௨௬.

[illegible]
[illegible]
[illegible]

(தாத்) தார்மீகமில்லாதவூரிலும், வ்யாதிமிகுந்துள்ளவூரிலுமிருக்கலாகாது. ஒருவனாய்நெடுவழி போகலாகாது மலைமேல் பலநாள வாஸஞ்செய்யலாகாது. எ-று. ௧௨௭.

உபாநஹௌ வாஸஶ்ச த்⁴ருதமந்யைர்ந
தா⁴ரயேத் । உபவீதம் ஶயநம் ஜாயாம் புத்ரம்
கமண்ட³லும் ॥

(தாத்) ஒருவன்போட்ட பாதரக்ஷை, உடுத்த வஸ்திரம், தரித்த யஜ்ஞோபவீதம், படுத்தபடுக்கை, ஒருவனுடைய ஸ்திரீ, அசல்புத்திரன் இவற்றை வேறொருவனுபயோகித்துக்கொள்ளலாகாது. எ-று. ௧௨௮.

நாவிநீதைர்வ்ரஜேத்³து⁴ர்யைர்ந ச க்ஷுத்³-
வ்யாதி⁴பீடி³தை꞉ । ந பி⁴ந்நஶ்ருங்கா³க்ஷிகு²-
ரைர்ந வாலதி⁴விரூபிதை꞉ ॥ விநீதை-
ஸ்து வ்ரஜேந்நித்யமாஶுகை³ர்லக்ஷணாந்வி-
தை꞉ । வர்ணரூபோபஸம்பந்நை꞉ ப்ரதோ-
தே³நாதுத³ந்ப்⁴ருஶம் ॥

(தாத்) ஶிக்ஷிதங்களன்றிக்கே நேத்ரவ்யாதிபீடிதங்களாய் ஒடிந்தகொம்பு, குளம்பு, குருட்டுக்கண்ணுள்ளவையான எருதுகள், குதிரைகள் முதலியவை கட்டினவண்டி முதலியவற்றிலும், இப்படிப்பட்ட குதிரைமுதலியவற்றின் மீதிலும் ஏறிபோகலாகாது. இதல்லாமல் நன்றாய் ஶிக்ஷிதங்களும், வெகமுள்ளவைகளும் கர்ணரூபாதிலக்ஷணயுக்தங்களுமான வாஹநங்களை ஏறி அவற்றை மிகவும் வருத்தாமற் செலுத்தவேண்டும். எ-று. ௧௨௯.

𑌬𑌾𑌲𑌾𑌤𑌪𑌃𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑌧𑍂𑌮𑍋 𑌵𑌰𑍍𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑌂
𑌤𑌥𑌾𑌸𑌨𑌮𑍍 । 𑌨𑌚𑍍𑌛𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌨𑌖𑌰𑍋𑌮𑌾𑌣𑌿
𑌦𑌨𑍍𑌤𑍈𑌰𑍍𑌨𑍋𑌤𑍍𑌪𑌾𑌟𑌯𑍇𑌨𑍍𑌨𑌖𑌾𑌨𑍍 ॥

(தாத்) இளம் வெய்யிலும், பிணப்புகையும், உடைந்த ஆஸநமும், வர்ஜிக்கத்தக்கவை, நகங்களையும் மயிர்களையும் கிள்ளலாகாது. பற்களால் நகங்களைக்கிழிக்கலாகாது. எ-று.

𑌲𑍋𑌷𑍍𑌟𑌮𑌰𑍍𑌦𑍀 𑌤𑍃𑌣𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦𑍀 𑌨𑌖𑌖𑌾𑌦𑍀 𑌚 𑌯𑍋 𑌨𑌰𑌃 ।
𑌸 𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌂 𑌵𑍍𑌰𑌜𑌤𑍍𑌯𑌾𑌶𑍁 𑌸𑍂𑌚𑌕𑍋𑌽𑌶𑍁𑌚𑌿
𑌰𑍇𑌵 𑌚 ॥

(தாத) சாரமில்லாமல் மண்ணாங்கட்டியைப் பொடிப்பவனும், துரும்பு கிள்ளுபவனும், நகத்தைக்கடிப்பவனும், கோட்சொல்லுபவனும, அபரிசுத்தனனவனும, ஆகிய இவர்கள் விருத்தியடையார். எ-று. கநக.

𑌨 𑌵𑌿𑌗𑌰𑍍𑌹𑍍𑌯 𑌕𑌥𑌾𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌬𑌹𑌿𑌰𑍍𑌮𑌾𑌲𑍍𑌯𑌂
𑌨 𑌧𑌾𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍 । 𑌗𑌵𑌾𑌂 𑌚 𑌯𑌾𑌨𑌂 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑍇𑌨 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌥𑍈
𑌵 𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥

(தாத்) கெட்ட கதைகளைச்சொல்லலாகாது. வெளியில் அழுக்காடையுடுக்கலாகாது. எருதின்மேலேறிப் போலாகாது. எ-று. கநஉ.

𑌅𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌚 𑌨𑌾𑌤𑍀𑌯𑌾𑌦𑍍𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌂 𑌵𑌾 𑌵𑍇𑌶𑍍𑌮 𑌵𑌾 𑌵𑌿
𑌶𑍇𑌤𑍍 । 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍌 𑌚 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌮𑍂𑌲𑌾𑌨𑌿 𑌦𑍂𑌰𑌤𑌃
𑌪𑌰𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥

(தாத்) தன் கிராமத்துக்காவது, வீட்டுக்காவது, வழி விட்டுத்தப்புவழியிற்போகலாகாது. ராத்திரியில் விருக்ஷத்தின்கிழேபோகலாகாது. எ-று. ௧௩௩.

ந ஸ்நாநமாசரேத் புக்த்வா நாதுரோ ந மஹாநி
ஶி । ந வாஸோபிஸ்ஸஹாஜஸ்ரம் நாவிஜ்ஞாதே ஜல
ஆஶயே ॥

(தாத்) போஜநம் செய்தபிற்பாடும், பிணியாளனாயிருக்குமபொழுதும், பாதிராத்திரியிலும், எப்பொழுதும வஸ்திரத்தோடும். தானறியாத மடுவிலும் ஸ்நாநம் பண்ணலாகாது. எ-று. ௧௩௪.

வைரிணம் நோபஸேவேத ஸஹாயம் சைவ
வைரிண꞉ । அதார்மிகம் தஸ்கரம் ச பரஸ்யைவ
ச யோஷிதம் ॥

(தாத்) ஶத்ருவையும், ஶத்ருஸ்நேஹிதனையும், தர்மஹீனனையும், திருடனையும், ஸ்திரீயையும், ஆகிய இவர்களைச் சேரலாகாது. எ-று. ௧௩௫.

க்ஷத்ரியம் சைவ ஸர்ப்பம் ச ப்ராஹ்மணம் ச பஹு
ஶ்ருதம் । நாவமந்யேத வை பூஷ்ணு꞉ க்ருஶாநபி
கதாசந ॥

(தாத்) தான் அபிவ்ருத்தியடைய கருத்துள்ளவன் ராஜாவையும் பாம்பையும், திருமறையறிந்த ப்ராஹ்மணனையும்; இளைத்திருந்தபோதிலும் அவமானிக்கலாகாது. எ-று.

ஸத்யம்ப்ரூயாத்ப்ரியம் ப்ரூயாந்நப்ரூயா
த்ஸத்யமப்ரியம் । ப்ரியஞ்சநாந்ருதம்ப்ரூயா
தேஷதர்மஸ்ஸநாதநஃ । பத்ரம்பத்ரமிதிப்ரூயா
த்பத்ரமித்யேவவாவதேத் ॥

(தாத்) ஸத்யமாயும் இஷ்டமாயுமுள்ளதைச் சொல்ல வேண்டும். ஸத்யமானதானாலும், அப்ரியத்தைச்சொல்லலாகாது. ப்ரியமானதானாலும அஸத்யத்தைச்சொல்லலாகாது. பத்ரமாவது சுபமாகையால ஒருவன் இச்சிக்கும் போது பத்ரம் பத்ரம் என்றுசொல்லவேண்டும். எ-று.

ஶுஷ்கவைரம் விவாதஞ்ச நகுர்யாத்கேநசி
த்ஸஹ । பரிஹாஸே'ப்யநௌசித்யம் ஸ்வப்நே
'ப்யந்யயோஷிதாம் ॥

(தாத்) யாரோடும் நிஷ்ப்ரயோஜனமான விரோதமும் விவாதமும், பரிஹாஸத்திலாவது ஸமயோசிதமில்லாத ஸம்பாஷணமும், ஸ்வப்நத்திலாவது ஸ்திரீ கமநமும் செய்யலாகாது. எ-று. ௧௫௮

ஹீநாங்காநதிரிக்தாங்காந் வித்யாஹீநாந்வயோ
திகாந் । ரூபத்ரவ்யவிஹீநாம்ஶ்ச ஜாதிஹீ
நாம்ஶ்ச நாக்ஷிபேத் ॥

(தாத்) அதிக குட்டை அல்லது அதிக நீளமான கால் முதலிய அவயவமுள்ளவனையும், வயதினாலே மூத்தோரையும் ஸௌந்தர்யம் த்ரவ்யம் ஜாதி இவைகளால் குறைந்தவர்களையும், அதிக்ஷேபிக்கலாகாது. எ-று. ௧௫௯.

ஶ்ரத்ததாநஶ்ஶுபாம் வித்யாமாததீதாவராதபி ।
அந்த்யாதபி பரம் தர்மம் ஸ்த்ரீரத்நம் துஷ்குலாதபி ॥

(தாத்) நல்ல வித்யையை ஜாத்யாதி ஸ்த்ரீடத்திலும் ஸ்ரத்தயுக்தராய் க்ரஹிக்கலாம். ஸத்குணவதியான ஸ்திரீயை துஷ்குலத்திலாயினும க்ரஹிக்கலாம். எ-று.

விஷாதப்யம்ருதம் க்ராஹ்யம் பாலாதபி ஸுபாஷிதம் ।
அமித்ராதபி ஸத்வ்ருத்தமமேத்யாதபி காஞ்சநம் ॥

(தாத்) விஷயத்தினின்றுயினும் அம்ருதத்தை க்ரஹிக்க வேண்டும் சிறுவனிடத்தினின்றுயினும் நல்லவார்த்தையை க்ரஹிக்கவேண்டும் ஸத்ருவினிடத்தினின்றுயினும் நல்ல நடக்கையை க்ரஹிக்கவேண்டும், அமேத்யத்தி லிருந்தாவது காந்தநத்தை க்ரஹிக்கவேண்டும். எ-று. ௧௪௧.

ஸ்த்ரியோ ரத்நாந்யதோ வித்யா தர்மஶ்ஶௌசம் ஸுபாஷிதம் ।
விவிதாநி ச ஶில்பாநி ஸமாதேயாநி ஸர்வத: ॥

(தாத) நற்குணமுள்ள பெண்கள் ரத்நங்கள் வித்யைகள் தர்மம்பரிசுத்தம் ஸத்வாக்யம் நாநாவிதமான சில்பங்கள் இவை எங்கிருந்தாலும் க்ரஹிக்கவேண்டும். எ-று.

𑌹𑍀𑌨𑌜𑌾𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂𑌮𑍋𑌹𑌾 𑌦𑍁𑌦𑍍𑌵𑌹𑌂𑌤𑍋𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾
𑌤𑌯𑌃 । 𑌕𑍁𑌲𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌨𑌯𑌂𑌤𑍍𑌯𑌾𑌶𑍁 𑌸𑌸𑌂𑌤𑌾
𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌤𑌾𑌂 ॥

(தாத்) ப்ராஹ்மணர் கீழ்பட்ட ஹீநஜாதி ஸ்த்ரீயைமோ ஹததால் பரிக்ரஹித்ததால் அவர்களுக்குண்டாகும் ஸந்தாந த்தோடு அவர்கள் குலங்களையும் சூத்ரத்வத்தையடைய வைப்பார். எ-று. ௧௩௫,

𑌯𑌦𑍍𑌯𑌤𑍍𑌪𑌰𑌵𑌶𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍𑌯𑌤𑍍𑌨𑍇𑌨 𑌵𑌰𑍍𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌯𑌦𑍍𑌯𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌶𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌸𑍇𑌵𑍇𑌤 𑌯𑌤𑍍𑌨
𑌤𑌃 ॥ 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌪𑌰𑌵𑌶𑌂 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮
𑌵𑌶𑌂 𑌸𑍁𑌖𑌂 । 𑌏𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌸𑌮𑌾𑌸𑍇𑌨 𑌲𑌕𑍍𑌷
𑌣𑌂 𑌸𑍁𑌖𑌦𑍁𑌃𑌖𑌯𑍋𑌃 ॥

(தாத்) பராதீநமான கார்யத்தை விட்டு ஸ்வாதீநமான கார்யத்தைச் செய்யவேண்டும். அது ஏனென்றால் பராதீந மானதெல்லாம் துக்கக்கரங்கள். ஸ்வாதீநமானவை ஸுக கரங்கள் இது சுருக்கமாய் ஸுகதுக்கங்களுக்கு லக்ஷணம்.

𑌅𑌦𑍍𑌰𑍋𑌹𑍇𑌣𑍈𑌵 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾 𑌮𑌲𑍍𑌪𑌦𑍍𑌰𑍋𑌹𑍇
𑌣𑌵𑌾 𑌪𑍁𑌨𑌃 । 𑌯𑌾 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌂𑌸𑌮𑌾𑌸𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌵𑌿
𑌪𑍍𑌰𑍋 𑌜𑍀𑌵𑍇𑌦𑌨𑌾𑌪𑌦𑌿 ॥

(தாத்) ப்ராஹ்மணன் ஆபத்தில்லாதகாலத்தில் ஸகலபூத ங்களுக்கும் எவ்வளவும் த்ரோஹமுண்டாகக்கூடாத வ்ருத்

தியால் ஜீவிக்கவேண்டும். ஆபத்துகாலத்தில் மாத்திரம் பூதங்களுக்கு ஸ்வல்பபாதையை உண்டாக்கும் வ்ருத்தியினாலும் ஜீவிக்கலாம். எ-று. ௧௪௫.

ருதாம்ருதாப்4யாம் ஜீவேத்து ம்ருதேந ப்ரம்ருதேந
வா । ஸத்யாந்ருதாப்4யாமபி வா ந ஶ்வவ்ருத்த்யா
கதா3சந ॥ ம்ருதம் து யாசிதம் பை4க்ஷ்யம் ப்ரம்ரு
தம் கர்ஷணம் ஸ்ம்ருதம் ॥ ஸத்யாந்ருதந்து வா
ணிஜ்யம் தேந சைவாபி ஜீவ்யதே । ஸேவா
ஶ்வவ்ருத்திராக்2யாதா தஸ்மாத்தாம் பரிவர்ஜயேத் ॥

(தாத்) சிந்தின தாந்யத்தைப்பொருக்கி ஜீவித்தல் உஞ்சசிலம். அதாவது ருதம் எனப்படும், அம்ருதமென்றால் யாசியாமல் கிடைத்த த்ரவ்யத்தால் ஜீவித்தல். ம்ருதமாவது யாசித்ததால் கிடைக்கும் த்ரவ்யத்தைக்கொண்டு ஜீவித்தல். ப்ரம்ருதமாவது பயிர்செய்து ஜீவித்தல் ஸத்யாந்ருதமாவது வர்த்தகஞ்செய்து ஜீவித்தல். ஶ்வவ்ருத்தியாவது ஸேவகம் இவற்றில் ப்ராம்மணனுக்குப் பின்சொன்னவற்றினுடைய வ்ருத்தியைககாட்டிலும், முன்சொன்னவற்றினுடைய வ்ருத்தியே ச்ரேஷ்டமானது உஞ்சவ்ருத்திமுதல் வாணிஜ்யமீறாகச் சொல்லப்பட்ட வ்ருத்திகளினால் ஜீவிக்கலாமேயன்றி ப்ராஹ்மணன் ச்வவ்ருத்தியால் ஜீவிக்கலாகாது. எ-று.

விப்ராணாம் ஜ்ஞாநதோ ஜ்யைஷ்ட்யம் க்ஷத்ரியா
ணாந்து வீர்யத: । வைஶ்யாநாம் தா4ந்ய
தநத: ஶூத்3ராணாமேவ ஜந்மத: ॥

(தாத்) ப்ராஹ்மணரில் ஜ்ஞாநமுள்ளவன் பெரியவன். க்ஷத்ரியரில் பராக்ரமமுள்ளவன் பெரியவன், வைச்யரில் தநதாந்யங்களுள்ளவன் பெரியவன். சூத்ரரில்வயோதிகன் பெரியவன் எ-று. ௧௪௩

வித்தம் பந்துர்வய: கர்ம வித்யா பவதி பஞ்சமீ ।
ஏதாநி மாந்யஸ்தாநாநி கரீயோ யத்யதுத்தரம் ॥

(தாத்) தநம், பந்துத்வம், யசஸ்ஸு, க்ரியை, வித்யை இவ்வைந்தும நஸ்கரிக்கததக்கவை இவற்றுள முன் சொல்லபபட்டவற்றைக் காட்டிலும், பின்சொல்லப் பட்டவைகள ஒன்றைக்காட்டிலுமொன்று ச்ரேஷ்டமானவை.

வித்யா நாம நரஸ்ய ரூபமதிகம் ப்ரச்சந்நகுப்தம் தநம்
வித்யா போககரீ யசஸ்ஸுககரீ வித்யா குரூணாம் குரு: । வித்யா பந்துஜநோ விதேசகமநே வித்யா பரா தேவதா வித்யா ராஜஸு பூஜ்யதே நது தநம் வித்யாவிஹீந: பசு: ॥

(தாத்) வித்யைபுருஷனுக்கு ச்ரேஷ்டமான ரூபமாகும் ரஹஸ்யமாயடக்கம்பண்ணினதநமாகும. போகமும், கீர்த்தியும், ஸுகமும், உண்டாகும. குருவுக்குங் குருவாகும்; தேசாந்தரகமநத்தில பந்துவைபபோல் ரக்ஷிக்கத்தக்கது. உத்தமமான தைவம்போல் அபீஷ்டஸித்தியை உண்டாக்கத்தக்கது. ராஜஸபையில் பெருமைபெறும். தநமப்படிய

ல்ல. ஆகையால் இப்படிப்பட்ட வித்யாப்யாஸம்பண்ணாத வன் பசுவோடொப்பன். எ-று. ௧௬௧.

𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑍍𑌕𑌵𑌚𑍇𑌨 𑌕𑌿𑌂 𑌕𑌿𑌮𑌰𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑍋
𑌸𑍍𑌤𑌿𑌚𑍇𑌦𑍍𑌦𑍇𑌹𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌿𑌶𑍍𑌚𑍇𑌦𑌨𑌲𑍇𑌨 𑌕𑌿𑌂 𑌯𑌦𑌿
𑌸𑍁𑌹𑍃𑌦𑍍𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑍌𑌷𑌧𑍈𑌃 𑌕𑌿𑌂 𑌫𑌲𑌮𑍍 । 𑌕𑌿𑌂 𑌸
𑌰𑍍𑌪𑍈𑌰𑍍𑌯𑌦𑌿 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌜𑌨𑌾𑌃 𑌕𑌿𑌮𑍁 𑌧𑌨𑍈𑌰𑍍𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾
𑌨𑌵𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌯𑌦𑌿 𑌵𑍍𑌰𑍀𑌡𑌾 𑌚𑍇𑌤𑍍𑌕𑌿𑌮𑍁 𑌭𑍂𑌷𑌣𑍈𑌃 𑌸𑍁
𑌕𑌵𑌿𑌤𑌾 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌕𑌿𑌮𑍍 ॥

(தாத்) பொறுமையுள்ளவனுக்கு கவசம் ஏன்? க்ரோதமுள்ளவனுக்கு சத்ருவேன்? ஜ்ஞாதியுள்ளவனுக்கு நெருப்பு ஏன்? ஸ்நேஹிதனுள்ளவனுக்கு ஔஷதம் ஏன்? துர்ஜனர் சேர்க்கையுள்ளோர்க்கு பாம்பு ஏன்? படிப்பாளிக்கு பணம் ஏன்? லஜ்ஜையுள்ளோர்க்கு பூஷணம் ஏன்? சுகவித்வமுள்ளோர்க்கு ராஜ்யம் ஏன். எ-று. ௧௬௨.

𑌦𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌜𑌨𑍇 𑌦𑌯𑌾 𑌪𑌰𑌿𑌜𑌨𑍇 𑌶𑌾𑌠𑍍𑌯𑌂
𑌸𑌦𑌾 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌜𑌨𑍇 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌿𑌃 𑌸𑌾𑌧𑍁𑌜𑌨𑍇 𑌨𑌯𑍋 𑌨𑍃
𑌪𑌜𑌨𑍇 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌜𑍍𑌜𑌨𑍇 𑌚𑌾𑌰𑍍𑌜𑌵𑌮𑍍 । 𑌶𑍌𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁
𑌜𑌨𑍇 𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌜𑌨𑍇 𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌜𑌨𑍇 𑌧𑍃𑌷𑍍𑌟
𑌤𑌾 𑌯𑍇 𑌚𑍈𑌵𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌃 𑌕𑌲𑌾𑌸𑍁 𑌕𑍁𑌶𑌲𑌾𑌃
𑌸𑍍𑌤𑍇𑌷𑍍𑌵𑍇𑌵 𑌲𑍋𑌕𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌃 ॥

(தாத்) பந்துஜனங்களிடத்து தாக்ஷிண்யமும் பணிசெய்பவர்களிடத்து தயையும், துர்ஜனரிடத்து சாட்யமும்,

குருவிடத்துப் பொறுமையும், பெண்களிடத்து த்ருஷ்ட முமம், உடையவராய் பாவர்த்திக்கும். வித்யாப்ரவீண்யமுள்ள புருஷனிடத்து லோகமும் நிற்கும். எ-று. க௫௩.

𑌜𑌾𑌡𑍍𑌯𑌂 𑌧𑌿𑌯𑍋 𑌹𑌰𑌤𑌿 𑌸𑌿𑌞𑍍𑌚𑌤𑌿 𑌵𑌾𑌚𑌿 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂
𑌮𑌾𑌨𑍋𑌨𑍍𑌨𑌤𑌿𑌂 𑌦𑌿𑌶𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌪𑌮𑌪𑌾𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 । 𑌚𑍇
𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌯𑌤𑌿 𑌦𑌿𑌕𑍍𑌷𑍁 𑌤𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌸𑌂
𑌗𑌤𑌿𑌃 𑌕𑌥𑌯 𑌕𑌿𑌂 𑌨 𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 𑌪𑍁𑌂𑌸𑌾𑌮𑍍 ॥

(தாத) ஸத்ஸங்கத்யம் புத்திஜாட்யத்தைப் போக்கும். வாக்கிலுண்மையுண்டாக்கும். கௌரவத்தைத்தரும். பாபங்களைப்போக்கும், மநஸ்ஸைஸ்வச்சமாக்கும். கீர்த்தியை திக்குகளில பரவச்செய்யும். இன்னம் எதைத்தான் செய்யாது, எல்லாவற்றையும் செய்யுமென்றபடி. எ-று.

𑌦𑍌𑌰𑍍𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌨𑍃𑌪𑌤𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌨𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌯𑌤𑌿𑌸𑍍
𑌸𑌙𑍍𑌗𑌾𑌤𑍍𑌸𑍁𑌤𑍋 𑌲𑌾𑌲𑌨𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑍋𑌽𑌨𑌧𑍍𑌯𑌯𑌨𑌾𑌤𑍍𑌕𑍁
𑌲𑌂 𑌕𑍁𑌤𑌨𑌯𑌾𑌚𑍍𑌛𑍀𑌲𑌂 𑌖𑌲𑍋𑌪𑌾𑌸𑌨𑌾𑌤𑍍 । 𑌹𑍍𑌰𑍀
𑌰𑍍𑌮𑌦𑍍𑌯𑌾𑌦𑌨𑌵𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌦𑌪𑌿 𑌕𑍃𑌷𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑌃 𑌪𑍍𑌰
𑌵𑌾𑌸𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌾𑌨𑍍𑌮𑍈𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌚𑌾𑌪𑍍𑌰𑌣𑌯𑌾𑌤𑍍𑌸𑌮𑍃𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑌨
𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌦𑌾𑌦𑍍𑌧𑌨𑌮𑍍 ॥

(தாத்) துர்மந்திரியால் ராஜாவும், ஸங்கமத்தால் ஸந்ந்யாஸியும், லாலனையால் புத்ரனும். வேதமோதாமையால் ப்ராஹ்மணனும், துஷ்டபுத்ரனால் குலமும், துஷ்டஸாங்கத்யத்தால் ஸத்யஸ்வபாவமும், கள்ளுண்டலால் மானமும், பயி

ராமையால் பயிரும், பரதேசகமநத்தால் ஸ்நேஹமும், விச்வாஸமில்லாமையால் மைத்ரமும், நீதியில்லாமையால் ஸம்ருத்தியும், மிகவுங்கொடுத்ததால் பரமார்த்தமாகிய இவ்விரண்டிலும், தநமும் நசிக்கும். ௧௫௫.

𑌦𑌾𑌨𑌂𑌭𑍋𑌗𑍋𑌨𑌾𑌶𑌸𑍍𑌤𑌿𑌸𑍍𑌰𑍋 𑌗𑌤𑌯𑍋𑌭𑌵𑌂
𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 । 𑌯𑍋𑌨𑌦𑌦𑌾𑌤𑌿𑌨𑌭𑍁𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑍇𑌤𑌸𑍍𑌯
𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌾𑌗𑌤𑌿𑌰𑍍𑌭𑌵𑌤𑌿 ॥

(தாத) தநத்துக்கு தாநம், அநுபவம், நாசம் என்றுமிம் மூவகையானகதிகளுண்டு. எந்தமனிதன் ஒருவருக்குங்கொடுக்காமலும் தாமனுபவியாமலிருக்கிறானோ அவனுடைய தனம் நாசமடையும். எ-று. ௧௫௬.

𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂𑌸𑌨𑌰𑌃 𑌕𑍁𑌲𑍀𑌨𑌸𑍍𑌸𑌪𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑌸𑍍𑌸
𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍𑌗𑍁𑌣𑌜𑍍𑌞𑌃 । 𑌸𑌏𑌵𑌵𑌕𑍍𑌤𑌾𑌸𑌚𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑍀𑌯
𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌗𑍁𑌣𑌾𑌃 𑌕𑌾𑌞𑍍𑌚𑌨𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 ॥

(தாத்) தநமுள்ளவனே குலவான், அவனே பண்டிதன் அவனே சாஸ்த்ரக்ஞன் கர்த்தவ்யாம்சங்களையறிந்தவன். அவனே பேசத்தெரிந்தவன். அவனே பார்க்கத்தக்கவன். ஸகல குணங்களும் தநத்தையே யாச்ரயித்துக்கொண்டிருக்கின்றன. எ-று. ௧௫௭.

𑌦𑍁𑌰𑍍𑌜𑌨𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌹𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌯𑌾𑌲𑌙𑍍𑌕𑍃
𑌤𑍋𑌽𑌪𑌿𑌸𑌨𑍍 । 𑌮𑌣𑌿𑌨𑌾𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌪𑌃 𑌕𑌿𑌮
𑌸𑍌𑌨𑌭𑌯𑌙𑍍𑌕𑌰𑌃 ॥

(தாத்) ரத்நங்களால் பூஷிக்கப்பெற்றதாயினும் ஸர்ப்பம் எப்படி பயங்கரமானதோ அப்படியே துர்ஜநன் வித்யாபூஷிதனானாலும் வர்ஜிக்கப்படத் தக்கவன். எ-று. ௧௫௮.

𑌜𑌾𑌡𑍍𑌯𑌂 𑌹𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑌿 𑌗𑌣𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌵𑍍𑌰𑌤𑌰𑍁𑌚𑍌 𑌦𑌮𑍍𑌭𑌃 𑌶𑍁
𑌚𑍌 𑌕𑍈𑌤𑌵𑌂 𑌶𑍂𑌰𑍇 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌘𑍃𑌣𑌤𑌾 𑌋𑌜𑍌
𑌵𑌿𑌮𑌤𑌿𑌤𑌾 𑌦𑍈𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌲𑌾𑌪𑌿𑌨𑌿 । 𑌤𑍇𑌜𑌸𑍍𑌵𑌿
𑌨𑍍𑌯𑌵𑌲𑌿𑌪𑍍𑌤𑌤𑌾 𑌮𑍁𑌖𑌰𑌤𑌾 𑌵𑌕𑍍𑌤𑌰𑍍𑌯𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌰𑍇
𑌤𑌤𑍍𑌕𑍋 𑌨𑌾𑌮 𑌗𑍁𑌣𑍋 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍𑌸 𑌗𑍁𑌣𑌿𑌨𑌾𑌂
𑌯𑍋 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌜𑌨𑍈𑌰𑍍𑌨𑌾𑌙𑍍𑌕𑌿𑌤𑌃 ॥

(தாத்) துர்ஜநன் ஸஜ்ஜநரிடத்துள்ள ஸத்குணங்களையும் துர்குணங்களாக நினைப்பன். எப்படியெனில், லஜ்ஜையுள்ளவனைப் பார்த்து ஜடனென்பன். வ்ரதசீலனை டாம்பீகனென்பன். ஆசாரமுள்ளவனைக்கபடியென்பன். சூரனை தயையில்லாதவனென்பன். முநீச்வரரை மதியில்லாதவர்களென்பன். ப்ரியவாதியை தீநனென்பன். தேஜஸ்ஸுள்ளவனை கர்வியென்பன். பேசுந்திறமுள்ளவனை வாயாடியென்பன். ஸ்திரனானவனை அசக்தனென்பன். ஆகையால் துர்ஜனனால் தூஷிக்கப்படாத ஸஜ்ஜநரிடத்துள்ள குணங்கள் ஸத்குணங்களென்று அறியப்படாது. எ-று. ௧௫௯.

𑌲𑍋𑌭𑌶𑍍𑌚𑍇𑌦𑌗𑍁𑌣𑍇𑌨 𑌕𑌿𑌂 𑌪𑌿𑌶𑍁𑌨𑌤𑌾 𑌯𑌦𑍍𑌯
𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌕𑌿𑌂 𑌪𑌾𑌤𑌕𑍈𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌚𑍇𑌤𑍍𑌤𑌪𑌸𑌾 𑌚 𑌕𑌿𑌂
𑌶𑍁𑌚𑌿 𑌮𑌨𑍋 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑍇𑌨 𑌕𑌿𑌂 । 𑌸𑍌𑌜
𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌦𑌿 𑌕𑌿𑌂 𑌗𑍁𑌣𑍈𑌃 𑌸𑍁𑌮𑌹𑌿𑌮𑌾 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌕𑌿𑌂 𑌮𑌣𑍍𑌡𑌨𑍈

ஸத்³வித்³யா யதி³ கிம் த⁴னைரபயஶோ யத்³யஸ்தி
கிம் ம்ருத்யுநா ॥

(தாத்) அசுசையுண்டாயிருந்தால் வேறேதுர்குணம் வேண்டியதில்லை. கோட்சொல்லுதலுண்டாயிருந்தால் வேறேபாபம்வேண்டியதில்லை ஸத்யமுண்டாயிருந்தால் வேறே தபஸ்ஸு வேண்டியதில்லை, நல்லமன முண்டாயிருந்தால் தீர்தயாத்ரை வேண்டியதில்லை. ஸௌஜந்யமுண்டாயிருந்தால் வேறே பலம் வேண்டியதில்லை கீர்த்தியுண்டாயிருந்தால் வேறேபொருள் வேண்டியதில்லை. அபகீர்த்தியுண்டாயிருந்தால வேறேம்ருத்யுவேண்டியதில்லை. எ-று.

ஏதே ஸத்புருஷா꞉ பரார்த²க⁴டகா꞉ ஸ்வா
ர்த²ம் பரித்யஜ்ய யே ஸாமாந்யாஸ்து பரார்த²
முத்³யமப்⁴ருத꞉ ஸ்வார்தா²விரோதே⁴ந யே ।
தேமீ மாநுஷராக்ஷஸா꞉ பரஹிதம் ஸ்வார்தா²
ய நிக்⁴நந்தி யே யே து க்⁴நந்தி நிரர்த²கம் பரஹி
தம் தே கே ந ஜாநீமஹே ॥

(தாத்) தன் கார்யத்தைவிட்டாயினும் பிறர் காரியத்தை சீர்படுத்துறவன் ஸஜ்ஜநன். தன் காரியத்திற்கு விரோதமில்லாமல் பிறர்காரியத்தை சீர்படுத்துபவர் மத்யமர் தன்காரியத்தின்பொருட்டு பிறர்காரியத்தைகெடுப்பார் மாநுஷராக்ஷஸர். (என்றால் அதமர்) தமக்கொருபிரயோஜனமன்றி வ்யர்த்தமாய் பிறருடைய காரியத்தைக்கெடுப்பவர் யாரோ அறியக்கூடவில்லை. எ-று.

𑌪𑌦𑍍𑌮𑌾𑌕𑌰𑌂 𑌦𑌿𑌨𑌕𑌰𑍋 𑌵𑌿𑌕𑌚𑍀𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 𑌚𑌂𑌦𑍍𑌰𑍋
𑌵𑌿𑌕𑌾𑌸𑌯𑌤𑌿 𑌕𑍈𑌰𑌵𑌚𑌕𑍍𑌰𑌵𑌾𑌲𑌮𑍍 । 𑌨𑌾𑌭𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌿𑌤𑍋
𑌜𑌲𑌧𑌰𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌜𑌲𑌂 𑌦𑌦𑌾𑌤𑌿 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌪𑌰
𑌹𑌿𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑌾𑌭𑌿𑌯𑍋𑌗𑌾𑌃 ॥

(தாத்) ஸூர்யன் தாமரையைமலரச்செய்கிறான். சந்திரன். ஆம்பலைமலரச்செய்கிறான், தேவங்கள் யாசிக்கப்படாமலே ஜலத்தை வாஷிக்கின்றன (அதுபோல்) ஸத்புருஷர் இதாருக்கு ஹிதத்தையுண்டாக்கவே தங்களபொருளை சிலவும் அனுபோகமும்செய்கிறார்கள். எ-று. ௪௯௨

𑌗𑌜𑌭𑍁𑌜𑌂𑌗𑌵𑌿𑌹𑌂𑌗𑌮𑌬𑌂𑌧𑌨𑌂 𑌶𑌶𑌿𑌦𑌿𑌵𑌾𑌕𑌰
𑌯𑍋𑌰𑍍𑌗𑍍𑌰𑌹𑌪𑍀𑌡𑌨𑌂 । 𑌮𑌤𑌿𑌮𑌤𑌾𑌂 𑌚 𑌵𑌿𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯 𑌦𑌰𑌿
𑌦𑍍𑌰𑌤𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌰𑌹𑍋 𑌬𑌲𑌵𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 𑌮𑍇 𑌮𑌤𑌿𑌃 ॥

(தாத்) கஜங்கள், ஸர்பங்கள், பக்ஷிகள், இவைகட்டுப்படுதலையும், சந்தரஸூரியர் ராஹு கேதுவால்பீடை படைதலையும், புத்திமான்களிட தாரித்ரயத்தையும் பார்த்ததால், விதி வலிதேயன்றி மற்றபலங்கள் எத்தனையிருந்தாலும் நிஷ்பலமாம் என்றகருதது. எ-று. ௧௯௩.

𑌨𑍈𑌵𑌾𑌕𑍃𑌤𑌿𑌃 𑌫𑌲𑌤𑌿 𑌨𑍈𑌵 𑌕𑍁𑌲𑌂 𑌨 𑌶𑍀𑌲𑌂
𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌨𑍈𑌵 𑌨 𑌚 𑌯𑌤𑍍𑌨𑌕𑍃𑌤𑌾𑌪𑌿 𑌸𑍇𑌵𑌾 ।
𑌭𑌾𑌗𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌤𑌪𑌸𑌾 𑌕𑌿𑌲 𑌸𑌂𑌚𑌿𑌤𑌾
𑌨𑌿 𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌫𑌲𑌂𑌤𑌿 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌥𑍈𑌵
𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌾𑌃 ॥

(தாத்) ஸௌந்தர்யம், குலம், சீலம், வித்யை, யத்நத்தால்செய்த ஸேவை இவை பலகாரியாகாது. ஜந்மாந்தர தபஸ்ஸினால் ஸம்பாதிக்கப்பட்ட பாக்யங்கள் புருஷருக்கு பிராப்திகலாம் வந்தபோது வருக்ஷங்கள் பலிப்பதுபோல் பலிக்கும். எ-று. கக௪.

[illegible]

(தாத்) புருஷன் தேஹமநித்யமென்று நினைத்து இரவும் பகலும புண்யத்தைச்செய்து துர்ஜநஸாங்கத்யத்தை விட்டு ஸஜ்ஜநஸாங்கத்யம் செய்யவேணும். எ-று. கக௫.

[illegible]

(தாத்) சிரித்தமுகமும், குளிர்ந்த பார்வையும், ஸ்நேஹிதர் இட்டசொல்லைக்கேட்க வேண்டுமென்ற எண்ணமும், இன்பமானசொல்லும விசேஷமான ஸ்நேஹிதரைக்கண்டவுடனே ஸந்தோஷப்படுகிறதலும், இவை ஆசையுள்ளவனுடைய லக்ஷணங்கள். எ-று. கக௬.

[illegible]

மௌநவநாஶ: விஸ்ம்ருதிர்விநாஶ: க்ருதஸ்ய ஸ்வஜநஸ்ய
லக்ஷணம் ॥

(தாத்) பெற்றதைக்கொண்டு த்ருப்தியடையாமையும், செய்தநன்றிமறத்தலும், அவமர்யாதையும், கெட்டநடக்கையைப் புகழ்தலும், ஸம்பாஷித்துக் கொண்டிருக்கும்பொழுதே பேரைமறந்துவிடுவதும், இவை ஆசையில்லாதவனுடைய லக்ஷணங்களாம். எ-று. ௧௬௭.

கோபிர்விப்ரைஶ்ச வேதைஶ்ச ஸதீபிஸ்ஸத்ய
வாதிபி: । அலுப்தைர்தாநஶீலைஶ்ச ஸப்த
பிர்தார்யதே மஹீ ॥

(தாத்) கோக்கள், ப்ராஹ்மணர்கள், வேதங்கள், பதிவ்ரதைகள், ஸத்யவாதிகள், அலுபதர், தாநசீலா ஆகிய இவ்வேழுவராலும, உலகம் பாதுகாக்கபபடுகிறது. எ-று.

அஸ்திரம் ஜீவிதம் லோகே அஸ்திரே தநயௌவநே ।
அஸ்திரம் புத்ரதாராத்யம் தர்ம: கீர்தித்வயம் ஸ்திரம் ॥

(தாத்) வாழ்நாள், தநம், யௌவநம், தாரபுத்ராதியர்கள், முதலியவை அஸ்திரங்கள், தாம்செய்யும் தாமமும, அதனுல வரும் கீர்த்தியும், சாச்வதமானவை. எ-று. ௧௬௯.

யத்ர வித்யாகமோ நாஸ்தி யத்ர நாஸ்தி தநாகம: ।
யத்ர சாத்மஸுகம் நாஸ்தி ந தத்ர திவஸம் வஸேத் ॥

(தாத்) எந்தவிடத்தில் வித்யை, தநப்ராப்தி, ஸுகம் இதுகளிலொன்ருயினும் கிடைக்காதோ அவ்விடததில் ஒருபகல் கூடவாசஞ் செய்யக்கூடாது, எ-று. ௧௭௦.

அஸாரபூதே ஸம்ஸாரே ஸாரமேதச்சதுஷ்டயம் ।
காஶீவாஸஸ்ஸதாம் ஸங்கோ கங்காஸ்நாநம்
விஷ்ணுபூஜநம் ॥

(தாத்) ஸாரமில்லாத இந்த ஸம்ஸாரத்தில் காசீவாஸம் ஸத்ஸங்கம், கங்காஸ்நாநம், விஷ்ணுபூஜநம, இந்நாலும்ஸாரமானது. எ-று. ௧௭௧.

சத்வாரோ வித்ததாயாதா தர்மாக்நிந்ருபதஸ்கரா: ।
ஜ்யேஷ்டபுத்ராவமாநேந த்ரய: குப்யந்தி ஸோதரா: ॥

(தாத) ஒருவன் சம்பாதித்தபொருளை தர்மம், அக்நி, ராஜா, திருடன் இவர்கள் நான்குபேர் புத்ரர் அநுபவிக்கத்தக்கவர்கள் அவர்களில் மூத்தகுமாரனுகிய தாமத்துக்கு நாலிலொருபங்கு செலவழியாதவனிட பொருளை மற்றமூன்று பிள்ளைகளாகிய அக்கி, அரசன், கள்ளன் அபகரிப்பார்கள்.

ஜ்யோதிஷம் வ்யவஹாரஞ்ச ப்ராயஶ்சித்தம் சிகித்ஸிதம் ।
விநா ஶாஸ்த்ரேண யோ ப்ரூயாத் தமாஹுர் ப்ரஹ்மகாதகம் ॥

(தாத) ஜ்யோதிஷம், வ்யவஹாரம், ப்ராயச்சித்தம், வைத்யம் இந்நாலையும் ஶாஸ்த்ரஸம்ப்ரதாயம் தெரிந்துகொள்ளாமல் சொல்லப்பட்டவன் ப்ரஹ்மஹத்தி செய்தவனெனப்படுவன். எ-று. ௧௭௨

[illegible] ॥

(தாத்) எந்தக்க்ருஹமானது வித்வான்களிடைகால் தூளியினால பரிசுத்தம் செய்யப்படாதோ அந்த பவனமானது (ப) வென்கிற வெழுத்தில்லாத வனமாகும். எ-று. (என்ன வெனில ஸஜ்ஜனர்கள் வரத்தக்க யோக்யதையில்லாத வீடு காடாம் என்றபடி. ௧௭௯

[illegible] ॥

(தாத்) தாதாவானவன் தான்கொடுத்தபொருளை யெல்லாம் தான் லோகாந்தரம் போகும்பொழுது ஒன்றுக்கு ஆயிரமாக வாங்கிக்கொண்டு போவதினாலவனை க்ருபணனென்றும், கொடாதலோபிதான் போகும்பொழுது எல்லாவற்றையும் கொடுத்துவிட்டுப் போவதினாலவன் பரமத்யாகியென்றும் நினைக்கிறேன், எ-று. ௧௮௦

[illegible] ॥

(தாத்) கலியுகத்தில் ப்ரஹ்மதேவனால் வீட்டுக்கு வீடு ஸ்திரீகளையே ம்ருத்யுவாக ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

ஆனால் இது ஸ்திரீகள் ஸாமான்யத்துக்கு சொன்னதாத லால் சில ஸ்திரீகள் ஸாதுகளாகவுமிருப்பார்கள். எ-று.

अश्वश्शस्त्रं शास्त्रं वीणा वाणी नरश्च नारी च ।
पुरुषविशेषं प्राप्ता भवन्ति यो
ग्याश्चायोग्याश्च ॥

(தாத) குதிரை, ஆயுதம, ஶாஸ்தரம், வீணை, வாக்கு மனுஷ்யன், ஸ்திரீ, இவர்கள் எந்தமனுஷ்யனை யடிக்கிறார் களோ அவனிடகுணத்திற்குத் தக்கபடி யோக்யாளாயினும், அயோக்யா ளாயினு மாவார் எ-று. ௧௭௭.

शतेषु जायते शूरः सहस्रेषु च
पण्डितः । वक्ता शतसहस्रेषु दाता भव
ति वा न वा ॥

(தாத) நூற்றிலொருவன் ஶூரனாகவும், ஆயிரத்திலொ ருவன் பண்டிதனாகவும் பதினாயிரத்திலொருவன வாசாலக னாகவும உண்டாகுவன். தாதா முடடிலிருக்கிறானோ இல்லை யோதெரியாது எ-று. ௧௭௮.

कुक्षौ तिष्ठति यस्यान्नं वेदाभ्यासेन जी
र्यति । उद्धरेत्सप्त गोत्राणि कुलमेको
त्तरं शतम् ॥

(தாத) வேதமோதுவதினால் ஜீரணம்செய்யும் குக்ஷியில் ஏ தாவொருவனிட அன்னம் சேருமோ அந்த அன்னம் இட்டவனை எழுகோத்ரத்துடனும், நூறு குலத்துடனும், கடத்தேரும்படிசெய்யும், எ-று. ௧௭௯

ஸமமப்ராஹ்மணே தானம் ஸஹஸ்ரம் ப்ராஹ்மண
ப்ருவே । அயுதம் ஶ்ரோத்ரியே தானமநந்தம்
வேதபாரகே ॥

(தாத்) ப்ராஹ்மணன் தவிர மற்றஜாதிகளுக்கு கொடுக்கும் தானமானது கொடுத்தது போலவும், ஸ்நாநம்முதலான கர்மங்களைச் செய்யாமல் ப்ராஹ்மணனென்கிற பேரைமாத்திரம் வைத்துக்கொண்டு இருப்பவனுக்கு கொடுக்கும தானம் ஆயிரம் பங்கு ஜாஸ்தியாகவும், கொஞ்சம் வேதாத்தியனம் பண்ணி நித்யகாமானுஷ்டானமும், செய்யும் ப்ராஹ்மணனுக்குச்செய்கிறதானம் பதினாயிரம் பங்கு ஜாஸ்தியாகவும் ஸாங்கமாய் வேதாத்தியனம் பண்ணி கர்மானுஷ்டானமும் செய்கிற பிராம்மணனுக்கு கொடுக்கும் தானம் அபரிமிதமாகவும், கொடுத்தவனுக்கு மற்றொருஜந்மத்தில் உண்டாகும். எ-று. ௧௮௦.

யேஷாம் த்ரயீ வாஹ்நிகயா தேஷாம் வாசா உப
ஜீவிதம் । அஸாத்யமபி ஸாத்யம் ஸ்யாத் தேஷாம் த்ர
ய்யநுஶாஸநாத் ॥

(தாத்) இடைவிடாமல் வேதமோதும் வேதியர் நாவினாற் சொன்னசொற்படி அஸாத்யமான கார்யங்களும் நடந்தேறி விடுமென்று திருமறையின் கட்டளை. எ-று. (ஆதலால் அந்த ப்ராஹ்மணர்களை நிந்திக்காமல் ஸந்தோஷப்படுத்தி அவர்களால் ஆசீர்வாதம் பெறவேணுமென்றபடி).

ப்ராஹ்மணாயாபிஹாஷ்ணே ச ந்யூநே தாநேஷு

வதாஃ । ஸவ-ெவஃ உயோவிெவ்ராநதஉவா
உநா்யா ॥

(தாத்) ஸமஸ்தேதவதா ஸ்வரூபியாண ப்ராஹ்மணன் எதைச்சொன்னபோதிலும், அதை தேவதைகள் ஆமோதிக்கிறபடியால் ப்ராஹ்மணன் சொல்லு எப்போதும் வீணாக மாட்டாது எ-று. கஅஉ.

உபவாரஃகஂத-ெயா்ா யாவஃநாத்ஂநஸள
ஹ்ராஃ வாரஷாஃ। உத்ஂநஸளஹ்ரா நா
உபவாரஃெகெதவஂஹவதி ॥

(தாத்) ஸ்நேஹமுண்டாகாதவரையில் ஒருவனைக்கண்டால் மரியாதைசெய்யவேண்டும். ஸ்நேஹமுண்டான பிறகு செய்யும் மரியாதையானது கபடமாகுமாதலால் செய்யக்கூடாது. எ-று. கஅரு.

கஂெயதஉவிவாயிெக்ாகஃ-ஂரஂ வபவெஷ
ஷவ । விஷ்ாஉித்ராஹிவஶஷ ஃஂஶஂஃஶ
மணஂஸெவகூ ॥

(தாத்) குருடு, இருட்டு, மூப்பு, சேறு, தண்ணீர், பக்ஷி, ஶகடம், ஶத்ரு, ஸர்பம், மாடு, இவைகளால் தனக்கு ஒரு இக்கட்டுவரும்பொழுது காப்பாற்றுமாதலால் தண்டம் பத்துகுணமுள்ளதாகும். எ-று. கஅசு

வாஜாயாய-ாத்வ-ெஜாகாஷியகஂ வாத்ரா
ரஷ்ராத்வ-ெஜாகாஷியகஂ ெகாவா

[illegible]
[illegible]

(தாத்) கோகிலத்தினிடத்தில் அதின் சொல்லினால் எல்லோருக்கும ஒரு ப்ரதியும், கழுதையினிடத்தில் அதின் சொல்லினால் ஒரு அப்ரீதியும் உண்டாகுதல் போல எல்லா ஜனங்களுக்கும் இனியசொற்களால் ஒரு ப்ரீதியும், கடுஞ் சொற்களாலொரு அப்ரீதியும் உண்டாகின்றன. க௪௫.

[illegible]
[illegible]

(தாத்) கரணைபோடுகிறவரையில் மத்தளமும், ஆஹாரம் போடுகிறவரையில கோட்சொல்லுகிறவனும் நல்லசெல்லு டையவராவர். ஆகையால மத்தளமும் துஷ்டனும் ஸமானம். எ-று. க௪௬

[illegible]
[illegible]
[illegible]

(தாத்) பரமசிவனுக்கு பூஷணமாக இருப்பதால் ஸர்ப மானது ஆகாசத்தில் பரந்துகொண்டிருந்த கருடனை குசல ப்ரச்நம் பண்ணினதாகையால் பலவானை யடுத்தவனுக்கு எப்பொழுதும் குறைவுவரமாட்டாது எ-று. க௪௭.

[illegible]
[illegible]

(தாத்) மநுஷ்யர்கள் தங்களுக்குவரும் ஆபத்துகளுக்காக தனத்தைக்காப்பாற்றி வைக்கவேண்டியது. ஏனெனால் பாக்யவானுக்கு ஆபத்தேகிடையாது. அந்த பாக்யம் விலகிபோய் விடுமேயாகில் சேர்த்துவைத்த தனமும் போய் விடும். எ-று. கஅஅ.

मृदं गां दैवतं विप्रं घृतं मधु च
तुष्पथम् । प्रदक्षिणानि कुर्वीत प्र
ज्ञातांश्च वनस्पतीन् ।

(தாத்) ஒருமனிதன் போகும்பொழுது வழியிற்காணப்பட்ட குரு, பசு, தைவம், தீர்த்தம், நெய், தேன், நாற்சந்தி பெரித்த விருக்ஷம் இதுகளை மேன்மைபெற பரியமுள்ளவன் பிரதக்ஷிணமாகச் செல்லவேண்டுமே எ-று. கஅகூ.

[illegible]

(தாத்) ஸாதாரண மநுஷ்யர்கள் அவர்களறிந்து நடந்த சங்கதிகளை மட்டில் சொல்லவல்லவராவர். பெரியோர்கள் நடக்கப்போகிற சங்கதிகளைக்கூடச் சொல்லவல்லவராதலால் புத்திமான் எப்படியும் அவர்களிட மனங்கோணாமல் நடந்துகொண்டு அநுக்ரஹமேபெறவேண்டும். எ-று.

[illegible]

விஷாணமாஸாத³யேந்ந து ப்ரதிநிவிஷ்ட
மூர்க²ஜநசித்தமாராத⁴யேத் ॥

(தாத்) மணலையெடுத்து எந்தப்பாடாவதுபட்டுப்பிழிந்து எண்ணெயெடுத்தாலுமெடுக்கலாம். அப்படியே தாகமுள்ளவனும் கானற்றில் தண்ணீரெடுத்துக்குடித்தாலும் குடிக்கலாம். காட்டில்திரிந்துகொண்டேயிருந்தால் ஒருக்கால் முயலகொம்பு சம்பாதித்தாலும் சம்பாதிக்கலாம். மூர்க்கனுடைய மனஸ்ஸுக்கு மாத்திரம் கோணாமல் நடக்கசாத்தியப்படமாட்டாது. எ-று. ௧௧௧.

[illegible]

(தாத்) ஒருவனுக்கு ஆபத்துவரும்பொழுது நல்லதுகூட அந்த ஆபத்துக்கே ஸஹாயமாகும். அது எப்படி என்றால், தன்தாயின்பாலை உண்ணக்குடுத்துவையாமற் போகுங்காலத்தில் அக்கன்றைக்கட்டிவிட அத்தாயின்காலே கட்டுத்தறியாகும். எ-று. ௧௧௨.

[illegible]

(தாத்) பாண்டசெய்யும் குயவன்போல ஓயாமல் ஸ்ருஷ்டி செய்யும் ப்ராஹ்மாவையும், மஹா ஸங்கடமாகிய, ஸம்ஸாரத்தில் தசாவதாரம்செய்த விஷ்ணுவையும், ப்ரஹ்மகபாலமணிந்து பிச்சை எடுக்கும பரமசிவனையும், நிற்கநேரமில்லாமல் ஆகாசததிலே வோடிக்கொண்டிருக்கும் சூர்யனையும், பார்த்தால்காமமிவர்களைக்கூடவிடாமல் தொந்தரவு செய்தால் எல்லாவற்றிற்கும் மீறின அந்தகாமத்துக்கு நான் நமஸ்காரம் செய்கிறேன். எ-று. ௧௧௩.

शशी दिवसधूसरो गलितयौवना कामिनी
सरो विगतवारिजं मुखमनक्षरं स्वाकृतेः ।
प्रभुर्धनपरायणः सततदुर्गतः सज्जनो
नृपाङ्गणगतः खलो मनसि सप्त शल्यानि मे ॥

(தாத்) பகற்காலத்துச்சந்திரனும், யௌவநமற்ற ஸ்திரீயும், தாமரையில்லாத தடாகமும், படிப்பில்லாதவனுடைய அழகும், பணத்தில் மிகுந்த ஆசையுள்ள பிரபுவும், நிதயதரித்ராகளான ஸாதுக்களும், இராஜனரண்மனையிலுள்ள துஷ்டனும்ஆகிய இவ்வேழும் எனமனதிற்குச்சங்கடத்தைக் கொடுப்பனவாம். எ-று. ௧௧௪.

[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥

(தாத்) வண்டானது வெளியில்வராமல் உள்ளேயிருக்கும் தாழம்பூ மொக்கைக்கூட வாஸனையினால் கண்டறிவது போல் புத்திமான்கள் எதிராளியிட ஆக்ருதியினாலேயே அவரிட கருத்தை அறிந்துக்கொள்வார். எ-று. ககஅ

ராஜஸேவா மநுஷ்யாணாம் அஸிதாராவலேஹநம் ।
பஞ்சாநநபரிஷ்வங்கோ வ்யாளீவதநசும்பநம் ॥

(தாத) மனுஷ்யர்களுக்கு ராஜாவையடுத்து ஸேவிக்கிறதானது சாணைபிடித்தகத்தியை நாவினால நக்குவதற்கும் ஸிம்ஹத்தைத்தழுவிக்கட்டிக்கொள்ளுவதற்கும், விடை ஸர்பத்தின் வாயை முத்தமிடுவதற்கும், ஒப்பாகும். எ-று. (இதனால்) இந்த காரியங்களைச் செய்து மநுஷ்யன் தப்பித்துக் கொண்டாலும், ராஜஸேவைபண்ணி தப்பித்துக்கொள்வது மஹா அரிது யென்றபடியாம், ஃ-று. ககக

ஸமாச்ரயாஸ்த்வச்ரயாஸ்தஸ்மத் ராஜாநம் ।
நநு கண்டகநாநாம் ஸுகமக்கதா ஜீவநம் ॥

(தாத) ராஜாக்கள் நீராழங்காணக்கூடாதகிணர்போல்யாவராலும் மறியக்கூடாத நெஞ்சாழ முள்ளவர்களாதலால் அந்த ராஜாக்களிடத்திலிருக்கும் ஸாமாதிகர்கள் ஸத்குண முள்ளவராக யில்லாவிட்டால் கயிரில்லாத பாண்டத்திற்கு கிணற்றுஜலம் கிட்டாததுபோல் அண்டினபேருக்கு ஜீவனங்கிடைக்கமாட்டாது. எ-று. (சடகாக யென்கிற பதம் ஸாமாதிகருக்கும் பானைக்கும். குணிந: யென்கிற பதம் ஸத்கு

ணாத்திற்கும், கயற்றிற்கும், ஜீவனம் யென்கிற பதம் ஜீவநம் செய்வதற்கும் ஜலத்திற்கும், இருச்சொற்களாம். எ-று.

एका भार्या प्रकृतिचपला चञ्चला च द्वि
तीया पुत्रोऽप्येको भुवनविजयी मन्मथो दु
र्निवार्यः । शेषः शय्या शयनमुदधौ वाहनं
पन्नगारिः स्मारं स्मारं स्वगृहचरितं दारुभू
तो मुरारिः ॥

(தாத) ஒரு பத்நியாகிய பூதேவி ராஜாக்களுக்கெல்லாம் ஸ்திரீயாயிருப்பதாலும் மற்றொரு பத்நியாகிய லக்ஷ்மிசஞ்சல யானதினாலும் அந்தமுள்ள ஒரு புத்ரனான மந்மதன் காணக்கிடைககாதவனாய் விட்டதனாலும், படுக்கை ஸர்பமாயிருப்பதினாலும், அதற்கு யிடங்கடலானதாலும் வாஹநம் ஆகாஸஸஞ்சாரியான கருடனானதினாலும், மஹாவிஷ்ணுதேஹம் தன் ஸம்சாரத்தின் இவ்வித தூக்கங்களால ஜகந்நாதததில் மரமாய் விட்டது. எ-று. ௧௧௬

अत्तुं वाञ्छति वाहनं गणपतेरा
खुं क्षुधार्तः फणी तं च क्रौञ्चपतेः शिखी च
गिरिजासिंहोऽपि नागाननम् । गौरी
जह्नुसुतामसूयति कलानाथं कपालान
लो निर्विण्णः स पपौ कुटुम्बकलहा
दीशोऽपि हालाहलम् ॥

(தாத்) விக்னேஸ்வரனுடைய வாஹனமாகிய மூஷகத்தை திருவாபரணமாயிருக்கும்ஸர்பமும் அந்தஸர்பத்தை ஷண்

ரஹ்மண்யரிடவாஹனமாகியமைலும், மூத்தமகனையே பார்வதிதேவிக்கு வாஹனமாகிய ஸிம்ஹமும், ஆஹாரமாக்கிக் கொள்ள வெண்ணங்கொண்டிருப்பதினாலும், பார்வதிதேவிக்கும் கங்காதேவிக்கும் நேரிட்டிருக்கும சக்களத்திப்போராட்டத்தினாலும், சிரோபூஷணமான சந்த்ரனை நேத்ராக்கியின் தீ எரித்துக்கொண்டிருப்பதினாலும், இந்த குடும்பத்தில ஸமசாரியாயிருக்கக்கூடாதென்று நினைத்து இதையொழிக்க வேணுமென்று விஷமுண்டார் பரமசிவன். எ-று.
இவ்விரண்டு ச்லோகத்தினாலும், ஹரிஹரர்களுக்குங்கூட ஸம்சாரத்துக்கம் விடவில்லை என்பதாம். எ-று. ககூகூ.

அநவஸரோபநீதம் ஸுபாஷிதமபி பவதி
ஹாஸ்யாய । ரஹஸி வ்யக்தயௌவநாஸங்கதிகா
லே வேதபாடவத் ॥

(தாத்) ஸமயமறிந்து சொற்களைச் சொல்லாவிட்டால் அது நல்லசொற்களாயிருந்தாலும, நல்லயௌவனமுள்ள ஸ்திரீயின் கிரீடாஸமயத்தில் வேதமோதுவதுபோல் பரிஹாஸத்திறகிடமாகும். எ-று. உ00.

யுக்தியுக்தம் வசோ க்ராஹ்யம் பாலாதபி சு
காதபி । அயுக்தம் து ந க்ராஹ்யம் ஸாக்ஷாதபி
ப்ருஹஸ்பதே: ॥

(தாத்) ஸமயோசிதமான சொல்லை கிளிசொன்னாலும், சிறுவர்சொன்னாலும் அதை க்ரஹிக்கவேண்டும். அயுக்தமான சொல்லாயிருந்தால ஸாக்ஷாத் ப்ருஹஸ்பதிபகவான் சொன்னாலும், கேழ்க்ககூடாது. எ-று. உ0க.

யதாந்நானி க்ஷிதௌ க்ஷிப்தானி ஸம்மார்ஜநீ
ஸஞ்சிநோத்யேவ । தத்வல்லுப்தஸ்ய
ஸஞ்சிநோதி தநாநி தாநாய போகாய
நோபதிஷ்டதே ॥

(தாத்) பூமியில் சிந்தின தாந்யத்தை ஒன்றாகச்சேர்க்கும் விளக்குமாறதைபோல் லோபி தநத்தை ஒன்றாகச்சேர்ப்பான், அதை தாநம் பண்ணுவதற்கும், அநுபவிப்பதற்கும் வேறேமனுஷ்ய ரிருப்பதால இந்தமூடனுக்கு அந்த தனமானது அடைப்பதற்கு தாந்யம்போல் உதவமாட்டாது.

வ்யாபாராந் ஸமுத்ஸ்ருஜ்ய வீக்ஷமாணோ வ
தூமுகம் । யோ க்ருஹேஷ்வேவ நித்ராதி த
ரித்ராதி ஸ துர்மதி: ॥

(தாத்) மநுஷ்யநிதரகார்யங்களை விட்விட்டு மாதர்முகங்கண்டு மகிழ்ந்துகொண்டு, வீட்டிலதானே நித்ரைசெய்பவன் நித்யதரித்ரனாவான். எ-று. உ௦ரு

தீபச்சாயா நரச்சாயா ஹந்தி புண்யம் புரா
க்ருதம் । ஸாங்கவேதவிதச்சாயா ஹந்தி பா
பம் புராக்ருதம் ।

(தாத்) தீபத்துநிழலும், மனிதர்நிழலும், எந்தமனுஷ்யன் மேல்நாடுமோ அந்தமனிதனிட புண்யத்தை அபஹரிக்கும். அதுவே வேதமோதிய வேதியர்களிட நிழலானல் முன்ஜென்மத்தில்செய்த பாபத்தைக்கூட போக்கும். எ-று

नारायणेति शब्दोऽस्ति वागस्ति वशवर्ति-
नी । तथापि नरके घोरे पतन्तीति
किमद्भुतम् ॥

(தாத) நாராயண வென்கிற சொல்லும் அதை எப்போ ழுதுஞ் சொல்ல ஸ்வாதிநமான நாவு மிருக்கும்பொழுதே மூடஜனங்கள் அந்தத்திரு நாமததைச்சொல்லிக் கடத்தேருமல் நரகததில் விழுவதைக்காட்டிலும் வேறு ஆஸ்சர்யம் இந்தலோகததில கிடையாது. உ0௯

तृणादपि लघुस्तूलः तूलादपि च याच-
कः । वायुना किं न नीतोऽसौ मामयं प्रार्थ-
येदिति ॥

(தாத) துரும்பைக்காட்டிலும், பிலவந்துயிலும், அதைக்காட்டிலும் யாசகரும் பகுலேசாவார்கள். ஆனல் அந்த துரும்புதுயில்களைப்போல இநதயாசகனையேன் காற்றடித்துககொண்டுபோகவில்லை. யென்றால கிட்டவந்தாற்றன்னையும் யேதாவது கொடுவென்று கேழ்ப்பன் என்கிற அச்சத்தால் காற்றுக்கூட கிட்டநெருங்கவில்லை. எ-று. உ0௬

दुर्जनैः सज्जनाः पूर्वं पूज्यन्ते
न किं सताम् । पूर्वं प्रक्षालितः पादो
स्नानानाद्यधिकः शिरः ।

(தாத்) துர்ஜநர்கள் ஸஜ்ஜநருக்கு முந்தியே மரியாதை பெற்றாலும், அது ஸஜ்ஜநனுககு இகழ்ச்சியாகாது. (எபப வென்றால்) காலையிலெழுந்திருக்குமபொழுது மலபாதை

க்கிருந்து காலைக்கழுவினபின்பு முகத்தைக்கழுவினால் அது முகத்திற்கு குறைவாகமாட்டாது. எ-று. ௨௬௭

உபகாரிஷு ய: ஸாது: ஸாதுத்வே தஸ்ய கோ குண: । அபகாரிஷு ய: ஸாது: ஸ ஸாது: ஸத்பிருச்யதே ॥

(தாத) தனக்குபகாரஞ்செய்தவனிடத்து நல்லோனாயிருக்கை குணமல்ல. அபகாரம் செய்பவனுக்கு நல்லோனாயிருப்பவனே ஸத்புருஷனாவான். எ-று. ௨௬௮

ஶ்ருதிஸ்ம்ருதீ து விப்ராணாம் சக்ஷுஷீ த்வே விநிர்ம்மிதே । ஏகேந ஹீந: காண: ஸ்யாத் த்வாப்யாமந்த: ப்ரகீர்த்தித: ॥

(தாத) ப்ராஹ்மணர்களுக்குவேதமும், ஶாஸ்த்ரமும் இரண்டுகண்கள், அந்த வேதஶாஸ்த்ரங்களில ஒன்று தெரியாதவன் பொட்டைக்கண்ணன், இரண்டுந்தெரியாதவன பிறவிக்குருடன. எ-று. ௨௬௯

போஜநம் விப்ரஸங்கீர்ணம் க்ருஹம் பந்துஸமாயுதம் । ஶயநம் ஸுதஸங்கீர்ணம் தேஹி மே பரமேஶ்வர

(தாத்) ஹே! பகவானே எனக்கு ப்ராஹ்மணகோஷ்டியுடன் போஜநமும், பந்துஜநங்கள் நிறைந்தவீடும், புத்ரர்களால் நிறைந்தபடுக்கையும் அனுக்ரஹிக்கவேண்டும். எ-று. இதனால் இம்மூன்றுமில்லாதவன் மஹாபாபியென்றறியலாம்.

கணேச꞉ ஸ்தௌதி மார்ஜாரம் ஸ்வவாஹஸ்யாபிர
க்ஷணே । மஹாநபி ப்ரஸங்கேந நீசம் ஸேவி
துமஹதி ॥

(தாத்) பிள்ளையார்கூட தன்வாஹநத்தைக் காப்பாற்றும் நிமித்தம் பூனையை ஸேவிக்கிறார் அதுபோலவே மகான்களுக்கும் சிலசமயங்களில் அற்பர்களை ஸேவிக்கும்படி ஏற்படும்.

ஸந்தப்தாயஸி ஸம்ஸ்திதஸ்ய பயஸோ நாமா
பி ந ஜ்ஞாயதே முக்தாகாரதயா ததேவ ந
ளிநீ பத்ரஸ்திதம் ராஜதே । அந்த꞉ ஸாகர
ஶுக்திமத்ய பதிதம் தந்மௌக்திகம் ஜாயதே ப்ரா
யேணாதம மத்யமோத்தம ஜுஷாம் ஏவம்விதா
வ்ருத்தய꞉ ॥

(தாத்) ஒரு துளிஜலத்தை எடுத்து நன்றாய்க்காய்ந்த இரும்பின்மேல் விட்டால் அததுளி இருந்த இடமேதெரியாமல் போய்விடுகிறது. அதேதுளியை தாமரை இலையில் விட்டால் முத்துப்போல காணப்படுகிறது, மறுபடியும் அதே ஜலமானது ஸமுத்ரத்தின் மததியிலுள்ள சிப்பியில் விழுமானால் அது நிஜமாகவே முத்தாக ஆகிவிடுகிறது அதுபோல் அதமன், மத்தியமன், உத்தமன், இவர்களை அடைவோர்க்குவரிசையாக அதேமாதிரி பலன்தான் கிடைக்கும். (காய்ந்த இரும்பு அதமனுக்கும், தாமரை இலைமத்தியமனுக்கும், முத்துச்சிப்பி உத்தமனுக்கும் உதாரணம்.) உ௬௨.

ப்ராரப்யதே நகலு விக்நபயேந நீசை:
ப்ராரப்ய விக்நவிஹதா விரமந்தி மத்யா: ।
விக்நை: புந: புநரபி ப்ரதிஹந்ய
மாநா: ப்ராரப்த முத்தமஜநா நபரி
த்யஜந்தி ॥

(தாத்) நீசர்கள் விக்கினம்வந்து விடும் என்றபயத்தினால் ஒருகாரியத்தையும் ஆரம்பிக்கமாட்டார்கள். மத்தியமர்கள் துணிந்து ஆரம்பித்து விக்கினத்தினால் தடைப்பட்டு நின்று விடுவார்கள். உத்தமர்கள் எவ்வளவு விக்கினங்கள் நேரிட்ட போதிலும் ஆரம்பித்தகாரியத்தை முடிக்காமல் விடமாட்டார்கள். எ-று.

௨௧௩.

அதமா தநமிச்சந்தி தநம் மாநஞ்ச மத்யமா: ।
உத்தமா மாநமிச்சந்தி மாநோஹி மஹதாம் தநம் ॥

(தாத்) அதமர்கள் பொருளையே விரும்புவார்கள். மத்தியமர்கள் பொருள், கௌரவம், இரண்டையும் விரும்புவார்கள். உத்தமர்கள் கௌரவத்தை மாத்திரமே விரும்புவார்கள், ஏனென்றால் உத்தமர்களுக்கு கௌரவம் தான் பொருள், எ-று.

௨௧௪

மாதா ஸமோ நாஸ்தி ஶரீர போஷணே சி
ந்தா ஸமோ நாஸ்தி ஶரீர தோஷணே । வி
த்யா ஸமோ நாஸ்தி ஶரீர பூஷணே க்ஷுதா
ஸமோ நாஸ்தி ஶரீர ஶோஷணே ॥

(தாத்) தேகத்தை போஷிப்பதில் தாயாருக்குசமானமும், தேகத்தை சந்தோஷத்பமிததுவதில் பெண்சாதிக்கு சமானமும், தேகத்தை அலங்கரிபபதில் (பூஷணங்களில்) வித்தைக்குச்சமானமும், தேகததை இளைக்கச்செய்வதில விசனத்திற்குச் சமானமானதும் கிடையாது. எ-று. ௨௧௬

𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑍌 𑌚 𑌮𑌾𑌤𑌾𑌪𑌿𑌤𑌰𑍌 𑌸𑌾𑌧𑍍𑌵𑍀 𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌸𑍁-
𑌤𑌃 𑌶𑌿𑌶𑍁𑌃 । 𑌅𑌪𑍍𑌯𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌶𑌤𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌭𑌰𑍍𑌤-
𑌵𑍍𑌯𑌾 𑌮𑌨𑍁𑌰𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍 ॥

(தாத்) விருத்தர்களான தாய்தந்தையரும், நற்குணமுடைய பெண்சாதியும் குழந்தையாகிய குமாரனும் செய்யத்தகாத காரியம் செய்தாகிலும் காப்பாற்றத் தகுந்தவர்கள் என்று மனுசொன்னார், எ-று. ௨௧௭

𑌖𑌲𑍍𑌵𑌾𑌟𑍋 𑌦𑌿𑌵𑌸𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌿𑌰𑌣𑍈𑌃 𑌸-
𑌨𑍍𑌤𑌾𑌪𑌿𑌤𑍋 𑌮𑌸𑍍𑌤𑌕𑍇 𑌵𑌾𑌞𑍍𑌛𑌨𑍍 𑌦𑍇𑌶𑌮𑌨𑌾𑌤𑌪𑌂
𑌵𑌿𑌧𑌿𑌵𑌶𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌾𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍂𑌲𑌂 𑌗𑌤𑌃 । 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾-
𑌪𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌫𑌲𑍇𑌨 𑌪𑌤𑌤𑌾 𑌭𑌗𑍍𑌨𑌂 𑌸𑌶𑌬𑍍𑌦𑌂
𑌶𑌿𑌰𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑍋 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌦𑍈𑌵𑌹𑌤𑌕𑌸𑍍𑌤-
𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵 𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌪𑌦𑌃 ॥

(தாத்) வழுக்கைத்தலையையுடைய ஒருமனிதன் நடந்துபோகும்பொழுது வெய்யிலினின்றும் தன்தலையைக் காப்பாற்றுவதின் நிமித்தம் நிழலிருக்கும் இடத்தைத்தேடிக்கொண்டுபோகிறவனாய் ஒரு பனைமரத்தினுடைய நிழலில் போய்நின்றான். இவனுடைய கெட்டகாலத்தினால் அவ்வி

டத்திலும் ஒருப்பனம்பழம் இவன்தலையில்விழுந்து இவன் தலைபடார என்று உடைந்தது. அதுபோல காலபலம்போருபலிருந்தால நாம் வரபபோகிற ஆபததினின்று தபபித்துககொள்ளவேண்டி எவ்விடம்போனாலும் அந்த ஆபத்து அவ்விடத்திலும வந்துசேரும். எ-று. உகள.

கிங்கரிஷ்யந்தி வக்தாரஃ ஶ்ரோதா யத்ர ந
வித்யதே । நக்நக்ஷபணகே தேஶே ரஜகஃ கிங்க
ரிஷ்யதி ॥

(தாத்) வஸ்திரத்தைத் உபயோகம்செய்யாத திகம்பரர்களான பௌததர்களுடைய தேசததில வண்ணானுககு எப்படிதொழில் இலலையோ அதுபோல, சமயோசிதமாகவும் மிகவும் சாமாத்தியமாகவுமபேசும மநுஷ்யரின் வார்ததைகளைக் கேட்கத்தகுந்தவர்கள் இல்லாவிடின அவர்களசத்தி வீண்தான். எ-று. உகஅ

க்ஷமே க்ஷமே ஜகதி தே ஶக்திர்விஷ்ணோஃ
ப்ரவ்ருத்தா காகஸா । த்ரைலோக்யவ்யா
பிரூபம் தத்ரூபம் வாமனீக்ருதம் ॥

(தாத்) ஓ! பொறுமை எனப்படும் தேவியே! உன்னுடைய சக்தியானது பரமாத்மாவான ஸ்ரீமஹாவிஷ்ணுவினிடத்திலேயே பிரவர்த்திததபொழுது மனுஷ்யரைகுறித்து சொல்வானேன். ஏனென்றால் மூன்று லோகங்களையும் வ்யாபிக்கிற அந்தரூபமானது உன்னால் மிகவும் குள்ளமாக செய்யப்பட்டது. எ-று உகசு

மநஸ்யேகம் வசஸ்யேகம் கர்மண்யேகம் மஹாத்மநாம் । மநஸ்யந்யத் வசஸ்யந்யத் கர்மண்யந்யத் துராத்மநாம் ॥

(தாத்) கற்றபெரியோர்களுக்கு மனஸ்ஸு நினைத்ததை யேவாக்கும் சொல்லிகையும் செய்யும், துஷ்டருக்கு மனது ஒன்றைநினைத்து வாக்குமற்றொன்றைச் சொலலிகைகளாவே றொன்றைச்செய்யும். எ-று. ௨௨௧

ப்ராசீநக்ரந்தஸந்த்ருஷ்ட்யா ஸாரேப்ய: ஸங்க்ருஹ்ய போதித: । நீதிஶாஸ்த்ரமிதம் ப்ரோக்தம் ஜீயாதாசந்த்ரதாரகம் ॥

(தாத்) பெரியோாகள் செய்த பராசீன க்ரந்தங்களிலிரு ந்து யெடுத்துசசேர்த்த இந்த நீதி ஶாஷ்தரமானது சந்தர ஸூரியர்களுள்ளவரையில் ஸர்வோத க்ருஷ்டமாயிருக்க வேண்டும். எ-று. ௨௨௨

நீதிஶாஸ்த்ரம் ஸம்பூர்ணம்.

புஸ்தக விளம்பரம்.

கிரந்தயெழுத்து புஸ்தகங்கள்.

ஸ்ரீமத் ராமாயணம் மூலம் திக்கு	...	4	0	0
ஷை மட்டம	...	3	8	0
ஹரிவமசம்	...	4	0	0
அதயாத்ம ராமாயணம்	...	0	12	0
வஸிஷ்டோபாக்யானம	...	1	0	0
ஷை திக்கு	...	1	8	0
சேஷ தாமம்	...	0	8	0
வைதயநாத தீக்ஷயம் வர்ணசரமகாண்டம்	...	0	4	0
பராயசித்தகாணடம்	...	0	10	0
ஷை க்ளேஸ்	...	0	12	0
நிர்ணயகாண்டம்	...	0	6	0
ஷை க்ளேஸ்	...	0	8	0
ஆசௌச நிர்ணயம்	...	0	1	0
போஜ சம்பு	...	0	12	0
பாரத சம்பு	...	0	12	0
விஸ்வகுண தர்சநம்	...	0	6	0
காலபிரகாசிகை கிளேஸ்	...	0	12	0
ஷை ரப்பு	...	0	8	0
காலாம்ருதம	...	0	6	0
பலதீபிகா	...	0	8	0
ஸந்தாநதீபிகை	...	0	8	0
ஜாதகசநதிரிகை	...	0	1	0
ஜாதகபாரிஜாதகம்	...	0	12	0
ஸ்ரீபாஷ்யம	...	5	0	0
ராமாநுஜகீதபாஷ்யம்	...	0	12	0
சஙகரகீதபாஷ்யம்	...	0	10	0
ஹரிமீடேவ்யாக்யானம்	...	0	6	0